

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 05 / ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 20 ພຶດສະພາ 2005

ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍພາສີ

ພາກທີ I ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພາສີກຳນົດຫຼັກການ, ນະໂຍບາຍ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການສົ່ງອອກ-ນຳເຂົ້າ, ການຜ່ານແດນ ແລະ ການຈໍລະຈອນສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງຢູ່ພາຍ ໃນ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ, ແນໃສ່ຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມ, ປົກປ້ອງການຜະລິດ ສິນຄ້າ ແລະດຳເນີນທຸລະກິດຢູ່ພາຍໃນປະເທດ, ການລົງທຶນ, ການຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ແລະ ການສົ່ງອອກ, ຂະຫຍາຍກຳລັງການຜະລິດ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ, ຮັບປະກັນແຫຼ່ງລາຍຮັບເຂົ້າງົບ ປະມານແຫ່ງລັດ ແລະປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 2. ນິຍາມພາສີ

ພາສີ ແມ່ນພັນທະເປັນເງິນທີ່ມອບໃຫ້ລັດ ໂດຍບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ, ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ດຳ ເນີນການສົ່ງອອກ-ນຳເຂົ້າ, ການຜ່ານແດນ ແລະ ການຈໍລະຈອນສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຜ່ານດ່ານ ພາສີຊາຍແດນ ຕາມອັດຕາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນປຶ້ມສາລະບານອັດຕາພາສີ.

ມາດຕາ 3. ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບພາສີ

ລັດວາງນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບພາສີ ເພື່ອຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມການຜະລິດ, ການບໍລິການ, ແນໃສ່ ປະຕິບັດນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມ, ປົກປ້ອງການຜະລິດສິນຄ້າ, ຊຸກຍູ້ການສົ່ງອອກ ເພື່ອດຶງດູດການລົງ

ທິນພາຍໃນ ແລະຕ່າງປະເທດ ທັງເປັນການປະຕິບັດພັນທະເຂົ້າງົບປະມານແຫ່ງ ລັດຂອງບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ແລະນິຕິບຸກຄົນທີ່ດຳເນີນກ່ຽວກັບການສົ່ງອອກ-ນຳເຂົ້າສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງຜ່ານດ່ານ ພາສີຊາຍແດນ ເພື່ອຮັບປະກັນປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ໃຫ້ມີ ການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະເຮັດໃຫ້ການເງິນຂອງລັດມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ.

ມາດຕາ 4. ອະທິບາຍຄຳສັບ

- **ລັດຖະການພາສີ** ແມ່ນການຈັດຕັ້ງໜຶ່ງທີ່ຂຶ້ນກັບຂະແໜງການເງິນ ມີຄວາມຮັບຜິດ ຊອບໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພາສີ, ການເກັບພາສີ ແລະພັນທະອື່ນໆ ທີ່ພົວ ພັນກັບການສົ່ງອອກ-ນຳເຂົ້າ, ການເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ການເກັບມ້ຽນສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ.

- **ພະນັກງານພາສີ** ແມ່ນລັດຖະກອນ ທີ່ຖືກບັນຈຸ ແລະໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເຮັດວຽກ ງານ ປະຈຳຢູ່ໃນລັດຖະການພາສີ.

- **ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ** ແມ່ນພະນັກງານພາສີ ທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ປະຕິບັດໜ້າທີ່ ປະຈຳການຢູ່ ດ່ານພາສີຊາຍແດນ, ປ້ອມພາສີ, ໜ່ວຍພາສີເຄື່ອນທີ່ ແລະວຽກງານສະເພາະກິດໃດໜຶ່ງຂອງ ພາສີ.

- **ຄ່າພັນທະອື່ນໆທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້** ແມ່ນອາກອນຊົມໃຊ້ຂາເຂົ້າ, ອາກອນຕົວເລກທຸລະ ກິດຂາເຂົ້າ, ອາກອນກຳໄລ (ໃນກໍລະນີບຸກຄົນນຳເຂົ້າ), ຄ່າທຳນຽມລົດ, ຄົນເຂົ້າ-ອອກ, ຄ່າທຳ ນຽມຜ່ານແດນ ທີ່ກົດໝາຍໄດ້ກຳນົດໄວ້ ຊຶ່ງມອບໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີເປັນ ຜູ້ເກັບຢູ່ດ່ານພາສີໃນ ເວລາທີ່ມີການສົ່ງອອກ-ນຳເຂົ້າສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ.

- **ລະບຽບການແຈ້ງພາສີ** ແມ່ນລະບຽບການກ່ຽວກັບການນຳເອົາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ໄປແຈ້ງ ຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ໂດຍເຈົ້າຂອງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຫຼືຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບມອບສິດ ເພື່ອດຳເນີນ ການ ຕາມຂັ້ນຕອນຂອງລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບພາສີ.

- **ຜູ້ບໍລິການແຈ້ງພາສີ** ແມ່ນບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດການບໍລິການ ແຈ້ງພາສີ ສຳລັບສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະທັງແມ່ນຜູ້ທີ່ຕາງໜ້າໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນ ຫຼືນິຕິບຸກຄົນອື່ນ ເພື່ອ ພົວພັນກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີໂດຍກົງ.

- **ເສັ້ນທາງສະເພາະ** ແມ່ນເສັ້ນທາງບົກ, ທາງລົດໄຟ, ທາງນ້ຳ ແລະ ເສັ້ນທາງອື່ນໆ ທີ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ເພື່ອຈຸດປະສົງການເຄື່ອນຍ້າຍສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງພາຍໃຕ້ການ ຄວບຄຸມຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ.

- **ການຍຶດສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ** ແມ່ນການຮັກສາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງໄວ້ຊົ່ວຄາວ ເພື່ອລໍ ຖ້າຜົນຂອງການດຳເນີນຄະດີ.

- **ການອາຍັດສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ** ແມ່ນການຫ້າມຊື້-ຂາຍ, ໂອນ ຫຼື ຂວດຈຳ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ບໍ່ສະດວກໃນການຍົກຍ້າຍ ໂດຍຮັກສາໄວ້ຢູ່ສະຖານທີ່ຂອງຜູ້ຖືກຫາ ເພື່ອລໍ ຖ້າຜົນ ຂອງການດຳເນີນຄະດີ.

- **ການຮັບສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ** ແມ່ນການເອົາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງທີ່ເປັນກຳມະສິດຂອງຜູ້ ກະທຳຜິດທາງພາສີ ມາເປັນຂອງລັດ ຕາມຄຳຕັດສິນຂອງສານ.

- ການທຸ້ມຕະຫຼາດ ແມ່ນການຂາຍສິນຄ້າຫຼຸດລາຄາຕາຕົ້ນທຶນການຜະລິດ ເພື່ອຍາດຕະຫຼາດ ທີ່ມີຜົນສະທ້ອນຕໍ່ການຜະລິດ ຫຼື ການຈໍລະຈອນສິນຄ້າປະເພດດຽວກັນພາຍໃນປະເທດ.

ມາດຕາ 5. ອານາເຂດພາສີ

ອານາເຂດພາສີ ກວມເອົາຜືນແຜ່ນດິນອັນຄົບຖ້ວນຂອງ ສ.ປ.ປ.ລາວ ທີ່ໄດ້ກຳນົດຂອບ ເຂດການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ. ໃນກໍລະນີທີ່ລັດຖະບານແຫ່ງ ສ.ປ.ປ.ລາວ ໄດ້ຮ່ວມ ລົງນາມໃນສັນຍາ ຫຼື ເຂົ້າເປັນພາຄີຂອງສົນທິສັນຍາສາກົນນັ້ນ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ສາມາດປະຕິບັດ ໜ້າທີ່ນອກອານາເຂດພາສີໄດ້.

ຢູ່ໃນອານາເຂດພາສີ ບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ແລະນິຕິບຸກຄົນ ໂດຍບໍ່ຈຳແນກສັນຊາດ ທີ່ດຳ ເນີນກ່ຽວກັບການ ສົ່ງອອກ-ນຳເຂົ້າສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງຜ່ານດ່ານພາສີຊາຍແດນ ຕ້ອງປະຕິບັດລະ ບຽບກົດໝາຍພາສີ ແລະລະບຽບການອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວພັນກັບການສົ່ງອອກ-ນຳເຂົ້າສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 6. ການປ່ຽນແປງອັດຕາພາສີໃນກໍລະນີຈຳເປັນ

ໃນກໍລະນີອັນຈຳເປັນຮີບດ່ວນ ທີ່ຕ້ອງໄດ້ປ່ຽນແປງອັດຕາພາສີ ເພື່ອປົກປັກຮັກສາຜົນປະ ໂຫຍດຂອງຊາດ ແລະໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສະພາບເສດຖະກິດ-ສັງຄົມໃນແຕ່ລະໄລຍະນັ້ນ ລັດຖະ ບານຈະເປັນຜູ້ນຳສະເໜີຕໍ່ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ເພື່ອພິຈາລະນາ ນຳສະເໜີປະທານປະ ເທດ ພິຈາລະນາອອກລັດຖະບັນຍັດປະກາດໃຊ້ເປັນການຊົ່ວຄາວແລ້ວ ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງ ຊາດ ຕ້ອງລາຍງານຕໍ່ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ຄັ້ງຖັດໄປ ເພື່ອພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາເປັນ ກົດໝາຍ.

ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງໃດໜຶ່ງ ປ່ຽນແປງອັດຕາພາສີຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ຢ່າງເດັດຂາດ.

ມາດຕາ 7. ສິນຄ້າທີ່ຕ້ອງເສຍພາສີ

ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງທຸກຊະນິດທີ່ສົ່ງອອກ-ນຳເຂົ້າ ສ.ປ.ປ.ລາວ ຕ້ອງໄດ້ເສຍຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນໆ ຕາມລະບຽບຫຼັກການທີ່ໄດ້ບົ່ງໄວ້ໃນບົ້ມສາລະບານອັດຕາພາສີ ເວັ້ນເສຍແຕ່ ໃນກໍລະນີທາກຖືກຈັດເຂົ້າຢູ່ໃນລະບອບງົດເກັບພາສີ ຫຼື ຍົກເວັ້ນພາສີ.

ມາດຕາ 8. ພັນທະໃນການເສຍພາສີ

ບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ດຳເນີນກ່ຽວກັບການສົ່ງອອກ-ນຳເຂົ້າສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງຜ່ານດ່ານພາສີຊາຍແດນຕ້ອງປະຕິບັດພັນທະໃນການເສຍພາສີຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 9. ການພົວພັນຮ່ວມມືກັບສາກົນ

ລັດຖະບານເປີດກ້ວາງ ແລະ ສົ່ງເສີມໃຫ້ມີການພົວພັນຮ່ວມມືກັບສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ພາສີ ບົນພື້ນຖານການເຄົາລົບອະທິປະໄຕຂຶ້ນກັນແລະກັນ, ຕ່າງຝ່າຍຕ່າງໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ເພື່ອ

ພັດທະນາຂົງເຂດວຽກງານພາສີເຊັ່ນ: ການແລກປ່ຽນບົດຮຽນທາງດ້ານເຕັກນິກວິຊາການ, ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ການອຳນວຍຄວາມສະດວກທາງດ້ານການຄ້າ ແລະອື່ນໆຕາມສັນຍາ ຫຼື ສົນທິສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສ.ປ.ປ.ລາວ ໄດ້ລົງນາມ ຫຼື ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາສີ.

ພາກທີ II ການດຳເນີນການແຈ້ງພາສີ

ໝວດທີ 1 ການຈັດລະຫັດ ແລະ ຕົ້ນກຳເນີດສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ

ມາດຕາ 10. ການຈັດລະຫັດສິນຄ້າ

ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງທຸກຊະນິດ ທີ່ຈະສົ່ງອອກ-ນຳເຂົ້າ ຕ້ອງໄດ້ແຈ້ງພາສີຕາມເລກລະ ຫັດຂອງແຕ່ລະຊະນິດສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ຍັງໄວ້ໃນປຶ້ມສາລະບານອັດຕາພາສີ.

ປຶ້ມສາລະບານອັດຕາພາສີຂອງ ສ.ປ.ປ.ລາວ ແມ່ນກຳນົດຂຶ້ນ ໂດຍອົງຕາມສາລະບານລະບົບເອກະພາບຂອງສາກົນ.

ມາດຕາ 11. ຕົ້ນກຳເນີດສິນຄ້າ

ຕົ້ນກຳເນີດສິນຄ້າ ແມ່ນປະເທດທີ່ໄດ້ຊຸດຄົ້ນ, ຜະລິດ ຫຼື ຜ່ານຂະບວນການຜະລິດ ຫຼື ປຸງແຕ່ງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຕາມລະບຽບການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບລະບຽບການຂອງ ການນຳໃຊ້ສາລະບານອັດຕາພາສີ, ການກຳນົດທາງດ້ານປະລິມານຂອງສ່ວນປະກອບ ຫຼື ລະບຽບການອື່ນໆ ທາງດ້ານການຄ້າ.

ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ນຳເຂົ້າ ຈະຖືກກຳນົດຕົ້ນກຳເນີດຢ່າງຖືກຕ້ອງໄດ້ ກໍຕໍ່ເມື່ອມີສິ່ງຢັ້ງຢືນຕົ້ນກຳເນີດ ແລະການຈັດສົ່ງສິນຄ້າຈາກປະເທດຕົ້ນກຳເນີດ ມາຍັງປະເທດນຳເຂົ້າຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບການ.

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ອອກລະບຽບການກ່ຽວກັບຕົ້ນກຳເນີດສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ນັບທັງຕົ້ນກຳເນີດຂອງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ຜະລິດຢູ່ໃນປະເທດໃດໜຶ່ງ ຊຶ່ງໄດ້ນຳໃຊ້ວັດຖຸດິບ ຫຼື ສ່ວນປະກອບມາຈາກປະເທດອື່ນ.

ໝວດທີ 2 ມູນຄ່າແຈ້ງພາສີ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ

ມາດຕາ 12. ມູນຄ່າແຈ້ງພາສີຂາອອກ

ມູນຄ່າແຈ້ງພາສີຂາອອກ ແມ່ນມູນຄ່າຕົວຈິງຂອງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ນຳສົ່ງຮອດ ດ່ານພາສີຊາຍແດນ ບ່ອນສົ່ງອອກ ໂດຍອີງໃສ່ສັນຍາຊື້-ຂາຍ.

ມາດຕາ 13. ມູນຄ່າແຈ້ງພາສີຂາເຂົ້າ

ການກຳນົດມູນຄ່າແຈ້ງພາສີຂາເຂົ້າ ແມ່ນປະຕິບັດຕາມຫຼັກການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ຕົກລົງທົ່ວໄປ ວ່າດ້ວຍພາສີ ແລະ ການຄ້າ 1994 ຂອງອົງການການຄ້າໂລກ.
ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ກຳນົດການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະອຽດ.

ໝວດທີ 3

ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງປະເພດຈຳກັດ ແລະ ຕ້ອງຫ້າມ

ມາດຕາ 14. ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງປະເພດຈຳກັດ

ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງປະເພດຈຳກັດ ແມ່ນສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຊຶ່ງການສົ່ງອອກ ຫຼື ນຳເຂົ້າ ຖືກຈຳກັດດ້ວຍກົດໝາຍ ຫຼື ລະບຽບການອື່ນໆຂອງລັດ ດ້ວຍເຫດຜົນດ້ານການຫຸ້ມຫໍ່, ດ້ານຄຸນນະພາບຂອງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ບໍ່ໄດ້ມາດຖານ ແລະ ການທຸ້ມຕະຫລາດ.

ໃນກໍລະນີມີຄວາມຈຳເປັນ ລັດຖະບານ ຕ້ອງອອກດຳລັດ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງຢ່າງເຂັ້ມງວດ ຕໍ່ບາງປະເພດສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ເພື່ອຫ້າມການນຳເຂົ້າ ຫຼື ສົ່ງອອກ ໃນໄລຍະເວລາໃດໜຶ່ງພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂສະເພາະ.

ຖ້າຫາກມີການນຳເຂົ້າ ຫຼື ສົ່ງອອກສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ປະເພດຈຳກັດ ຕ້ອງມີໃບອະນຸຍາດຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ ຄັດຕິດໄປພ້ອມກັບການແຈ້ງພາສີ.

ມາດຕາ 15. ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງປະເພດຕ້ອງຫ້າມ

ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ປະເພດຕ້ອງຫ້າມ ແມ່ນສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ລັດບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳເຂົ້າ ຫຼື ສົ່ງອອກ, ຊື້, ຂາຍ, ມີໄວ້ໃນຄອບຄອງ ຫຼື ຊົມໃຊ້ ເພື່ອຮັບປະກັນເງື່ອນໄຂດັ່ງລຸ່ມນີ້ :

1. ຄວາມໝັ້ນຄົງ, ຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ;
2. ການປົກປ້ອງຊີວິດ ແລະ ສຸຂະພາບຂອງປະຊາຊົນ, ລັດ ແລະ ພືດພັນ;
3. ມາດຕະຖານການດຳລົງຊີວິດທີ່ດີຂອງປະຊາຊົນ, ຮີດຄອງປະເພນີ ແລະ ວັດທະນະທຳອັນດີງາມຂອງຊາດ;
4. ການປົກປັກຮັກສາມໍລະດົກແຫ່ງຊາດ;
5. ການປົກປັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ;
6. ການປະຕິບັດພັນທະພາຍໃຕ້ກົດບັດສະຫະປະຊາຊາດ;
7. ການປະຕິບັດຂໍ້ກຳນົດຂອງກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ສ.ປ.ປ.ລາວ.

ພາກທີ III

ການແຈ້ງພາສີ, ການເສຍພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນໆ

ໝວດທີ 1

ລະບຽບການແຈ້ງພາສີ

ມາດຕາ 16. ການແຈ້ງພາສີໂດຍສັງເຂບ

ຜູ້ທີ່ ສົ່ງອອກ-ນຳເຂົ້າ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຜ່ານດ່ານພາສີ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບດັ່ງນີ້:

1. ທຸກສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ຈະສົ່ງອອກ ຫຼື ນຳເຂົ້າ ໂດຍທາງບົກ, ທາງນ້ຳ ຫຼື ທາງອາກາດ ຕ້ອງນຳໄປຕາມເສັ້ນທາງ ທີ່ທາງການໄດ້ກຳນົດໄວ້ ແລະ ນຳໄປແຈ້ງດ່ານພາສີ, ປ້ອມພາສີ ຫຼື ຫ້ອງການພາສີ ບ່ອນທີ່ໃກ້ສຸດ; ຫ້າມນຳໃຊ້ເສັ້ນທາງອື່ນ, ນຳເຂົ້າເຄຫະສະຖານໃດໜຶ່ງ ຫຼື ແລ່ນກາຍດ່ານພາສີ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ, ຖ້າມີການລະເມີດ ຈະຖືວ່າເປັນການຫຼົບຫຼີກພາສີ ໂດຍເຈດຕະນາ;
2. ຫ້າມບຸກຄົນໃດບຸກຄົນໜຶ່ງເອົາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ລົງຈາກພາຫະນະຂົນສົ່ງ ທີ່ມາຮອດດ່ານພາສີຊາຍແດນ ຈົນກວ່າສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຫຼື ເອກະສານຂົນສົ່ງນັ້ນ ຈະຖືກແຈ້ງເປັນການຊົ່ວຄາວຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ເພື່ອບັນທຶກເຂົ້າສາງ ຫຼື ແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດເສຍກ່ອນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນມາດຕາ 17 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເວັ້ນເສຍແຕ່ໃນກໍລະນີສຸກເສີນ ທີ່ຈະຕ້ອງຮັກສາຄວາມປອດໄພສຳລັບບຸກຄົນ ຫຼື ຊັບສິນທີ່ຢູ່ໃນພາຫະນະຂົນສົ່ງ, ບຸກຄົນອື່ນໆ, ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ, ພາຫະນະຂົນສົ່ງ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການເກີດອຸບັດຕິເຫດ, ອັກຄີໄພ, ໄພທຳມະຊາດ ຫຼື ສະພາບອັນຕະລາຍອື່ນໆ ທີ່ບໍ່ສາມາດກຳນົດລ່ວງໜ້າໄດ້;
3. ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະ ພາຫະນະຂົນສົ່ງ ທີ່ຜ່ານດ່ານຕ້ອງໄດ້ແຈ້ງພາສີ :
 - ກ. ເຄື່ອງຕິດຕົວ ຫຼື ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງຜູ້ໂດຍສານ ທີ່ເດີນທາງຜ່ານດ່ານພາສີຊາຍແດນ;
 - ຂ. ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ສົ່ງອອກ ຫຼື ນຳເຂົ້າຜ່ານທາງໄປສະນີ;
 - ຄ. ພາຫະນະສ່ວນຕົວ, ພາຫະນະຂົນສົ່ງ ທີ່ເດີນທາງຜ່ານດ່ານພາສີຊາຍແດນ;
 - ງ. ການສົ່ງອອກ ຫຼື ນຳເຂົ້າສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ໃນນາມຕົນເອງ.
4. ບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນທີ່ມີສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຕ້ອງ :
 - ກ. ແຈ້ງຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ກ່ຽວກັບສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ນັ້ນຕາມຄວາມເປັນຈິງ;
 - ຂ. ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກຕາມລະບຽບຫຼັກການໃນກໍລະນີທີ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີຕ້ອງການຂໍ້ມູນໃນການກວດກາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ;
5. ກະຊວງການເງິນເປັນຜູ້ອອກລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການກຳນົດເວລາ, ວິທີການ, ຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານເອກະສານ ຫຼື ຂໍ້ຍົກເວັ້ນຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບການແຈ້ງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ຈະສົ່ງອອກ ແລະ ນຳເຂົ້າ.

ມາດຕາ 17. ການແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ

ທຸກສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ສົ່ງອອກ ຫຼື ນຳເຂົ້າປະເທດ ເຖິງວ່າຈະໄດ້ຮັບອະນຸຍາດງົດເກັບ, ຫຼຸດຜ່ອນ ຫຼື ຍົກເວັ້ນ ການເສຍພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນໆ ຫຼື ບໍ່ກໍຕາມ ຕ້ອງໄດ້ແຈ້ງ ພາສີເປັນລາຍລະອຽດ ໂດຍເຈົ້າຂອງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຫຼື ຜູ້ຕາງໜ້າທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ ເປັນລາຍລັກອັກ

ສອນ ຫຼື ໂດຍຜູ້ບໍລິການແຈ້ງພາສີ ຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ. ການແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ ຕ້ອງແຈ້ງ ທຸກຂໍ້ມູນໃຫ້ຄົບຖ້ວນຕາມແຕ່ລະບອບພາສີ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້.

ຖ້າຜູ້ແຈ້ງພາສີຫາກບໍ່ຮູ້ຂໍ້ມູນຄັກແນ່ກ່ຽວກັບສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຂອງຕົນ ເພື່ອປະກອບໃບ ແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດນັ້ນ ຜູ້ແຈ້ງພາສີຈະໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ໄປກວດເບິ່ງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຂອງຕົນເສຍກ່ອນ ຢູ່ສາງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ.

ມາດຕາ 18. ການປະກອບເອກະສານແຈ້ງພາສີ

ການປະກອບເອກະສານແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບການ ດັ່ງ ລຸ່ມນີ້ :

1. ໃບແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດຕ້ອງມີລາຍເຊັນຂອງຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຫຼື ຜູ້ຕາງໜ້າທີ່ໄດ້ຮັບມອບສິດຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນ ແລະ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ ທຸກໆຂໍ້ຄວາມ ທີ່ໄດ້ແຈ້ງໄວ້ຢູ່ໃນໃບແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ;
2. ເອກະສານ ກ່ຽວກັບສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຊຶ່ງຈະຕ້ອງຍື່ນພ້ອມໃບແຈ້ງພາສີເປັນລາຍ ລະອຽດ ຕ້ອງປະກອບດ້ວຍ: ໃບຂົນສົ່ງສິນຄ້າ, ໃບແຈ້ງລາຄາ, ໃບອະນຸຍາດ ແລະ ເອກະສານອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຊຶ່ງເປັນສະບັບເດີມ ເພື່ອການຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງ;
3. ກະຊວງການເງິນ ເປັນຜູ້ກຳນົດລະບຽບຫຼັກການ ແລະ ຂັ້ນຕອນ ກ່ຽວກັບການແຈ້ງພາ ສີເປັນລາຍລະອຽດ.

ມາດຕາ 19. ກຳນົດເວລາໃນການແຈ້ງພາສີ

ໃບແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດຕ້ອງມອບໃຫ້ດ່ານພາສີ ພາຍໃນກຳນົດສາມສິບວັນ ນັບ ແຕ່ວັນທີ່ໄດ້ຈົດສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ເຂົ້າສາງເປັນຕົ້ນໄປ ໂດຍບໍ່ນັບວັນພັກທາງລັດຖະການ, ຖ້າ ຫາກກາຍກຳນົດວັນດັ່ງກ່າວສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຈະຕ້ອງຕົກຢູ່ໃນການຄວບຄຸມສະເພາະຂອງລັດ ຖະການພາສີ.

ມາດຕາ 20. ຜູ້ບໍລິການແຈ້ງພາສີ

ຜູ້ບໍລິການແຈ້ງພາສີ ມີໜ້າທີ່ບໍລິການແຈ້ງພາສີ ແທນເຈົ້າຂອງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຫຼື ແທນຜູ້ເຮັດການຂົນສົ່ງ.

ກະຊວງການເງິນ ເປັນຜູ້ອອກລະບຽບການກ່ຽວກັບມາດຖານ, ເງື່ອນໄຂ ແລະ ຂອບເຂດ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຜູ້ບໍລິການແຈ້ງພາສີ.

ມາດຕາ 21. ການບັນທຶກໃບແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ

ໃບແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ ແມ່ນປະກອບຂຶ້ນໂດຍຜູ້ແຈ້ງພາສີ ກ່ອນຈະນຳສະເໜີ ຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ, ຜູ້ແຈ້ງພາສີຕ້ອງໄດ້ກວດກາທຸກໆເນື້ອໃນຂໍ້ມູນທີ່ແຈ້ງໄວ້ ໃນໃບແຈ້ງພາສີ ນັ້ນໃຫ້ລະອຽດ. ໃບແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດທີ່ມີຮອຍລຶບ, ມີຮອຍຂີດຂ້າ, ມີຮອຍເປື້ອນ ຖື ວ່າໃຊ້ການບໍ່ໄດ້. ໃບແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ ທີ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ ແລະ ຮັບຮອງເອົາ ເພື່ອຊຳລະ

ຄ່າພາສີ ແລະພັນທະອື່ນໆ ຫຼື ຫຼັງຈາກການກວດກາໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນແລ້ວ ບໍ່ສາມາດປ່ຽນແປງຂໍ້ມູນໄດ້.

ໝວດທີ 2 ການເສຍພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນໆ

ມາດຕາ 22. ການຄິດໄລ່ຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນໆ

ຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນໆ ຕ້ອງຄິດໄລ່ບົນພື້ນຖານມູນຄ່າແຈ້ງພາສີເປັນເງິນກີບ ໂດຍອີງຕາມອັດຕາຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດຂອງທະນາຄານ ທີ່ນຳໃຊ້ໃນວັນບັນທຶກໃບແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ ແລະ ຕາມອັດຕາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນປຶ້ມສາລະບານອັດຕາພາສີ.

ມາດຕາ 23. ວິທີເສຍພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນໆ

ຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນໆ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ບັນທຶກໃບແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ ຕ້ອງຊຳລະໃຫ້ຄົບຖ້ວນເປັນເງິນກີບ, ຜູ້ຮັບເງິນຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນໆ ຕ້ອງອອກໃບຮັບເງິນໃຫ້ຜູ້ມາຊຳລະທຸກໆຄັ້ງ.

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ກຳນົດຄ່າປັບໃໝ ຕໍ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ມາຊຳລະຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນໆ ຫຼື ມາຊຳລະຊັກຊ້າ.

ໝວດທີ 3 ການນຳເອົາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ອອກຈາກສາງ ຫຼື ດ່ານພາສີ

ມາດຕາ 24. ການກວດກາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ໂດຍເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ

ເມື່ອບັນທຶກໃບແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດແລ້ວ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທັງໝົດ ຫຼື ບາງສ່ວນ ຕ້ອງຢູ່ພາຍໃຕ້ການກວດກາຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ແລ້ວແຕ່ເຫັນສົມຄວນ.

ການກວດກາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຕ້ອງດຳເນີນຊ້ອງໜ້າເຈົ້າຂອງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຫຼື ຜູ້ຕາງໜ້າທີ່ໄດ້ຮັບມອບສິດ.

ໃນກໍລະນີທີ່ຈຳເປັນ ການກວດກາຕ້ອງມີການໄຂຕູ້ສິນຄ້າ, ຫີບຫໍ່, ນັບຈຳນວນສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ, ຕິດຊ້ຳນ້ຳໜັກ, ວັດແທກ, ພິສູດ, ກວດກາຕາມຂໍ້ມູນຕ່າງໆ ຫຼື ນຳໃຊ້ເຕັກນິກການກວດກາອື່ນໆ.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບຜົນຂອງການກວດກາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງນັ້ນ ຜູ້ແຈ້ງພາສີຈະຮ້ອງຂໍໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ທຳການກວດກາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງຄືນໃໝ່ກໍໄດ້.

ການກວດກາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງຢູ່ດ່ານພາສີ ຕ້ອງດຳເນີນຢູ່ສະຖານທີ່ ຊຶ່ງທາງການພາສີ ໄດ້ກຳນົດໃຫ້.

ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ກວດກາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງແລ້ວ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຕ້ອງເຮັດບັນທຶກຜົນການກວດກາ ພ້ອມທັງລົງລາຍເຊັນ ແລະ ຊື່ແຈ້ງຂອງຕົນ.

ຄ່າຂົນສົ່ງ, ຄ່າຍົກຖ່າຍ ແລະ ຄ່າອື່ນໆທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ໃນ ການກວດສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງນັ້ນ ແມ່ນຕົກເປັນພາລະຂອງເຈົ້າຂອງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ.

ມາດຕາ 25. ການນຳເອົາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງອອກຈາກສາງ ຫຼື ດ່ານພາສີ

ການນຳເອົາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງອອກຈາກສາງ ຫຼື ດ່ານພາສີ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂດັ່ງນີ້ :

1. ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຈະຖືກນຳອອກຈາກສາງ ຫຼື ດ່ານພາສີໄດ້ ກໍຕໍ່ເມື່ອຜູ້ແຈ້ງພາສີ ໄດ້ຊຳລະຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນໆຄົບຖ້ວນ ແລະ ພາຍຫຼັງທີ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ໄດ້ ທຳການກວດກາຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງແລ້ວເທົ່ານັ້ນ;
2. ໃນກໍລະນີທີ່ຈຳເປັນ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຈະອານຸຍາດໃຫ້ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ບາງຊະນິດ ທີ່ຖືກກວດກາແລ້ວ ອອກຈາກສາງ ຫຼື ດ່ານພາສີກ່ອນການເສຍພາສີ ແລະ ພັນທະ ອື່ນໆກໍໄດ້ ແຕ່ຕ້ອງມີສັນຍາຄຳປະກັນກ່ຽວກັບການຊຳລະຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນໆ ດ້ວຍເງິນສົດ, ແຊັກ, ໃບຄຳປະກັນຈາກທະນະຄານ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ບຸກຄົນທີ່ເຊື່ອຖື ໄດ້ ໃນມູນຄ່າທີ່ເທົ່າກັບ ຮ້ອຍຊາວສ່ວນຮ້ອຍຂອງຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນໆທີ່ຕ້ອງ ຊຳລະ ຕາມວັນເວລາທີ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີໄດ້ກຳນົດໃຫ້ ແຕ່ຢ່າງຊ້າບໍ່ໃຫ້ກາຍເຈັດວັນ. ຖ້າກາຍກຳນົດດັ່ງກ່າວ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີຈະຄິດໄລ່ຄ່າປັບໃໝ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 23 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
3. ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ເຄື່ອນຍ້າຍ ເຊິ່ງໄດ້ບັງໄວ້ໃນຂໍ້ທີ 1 ແລະ 2 ເທິງນີ້ ຕ້ອງນຳອອກຈາກສາງ ຫຼື ດ່ານທັນທີ.

ໝວດທີ 4

ການຄຸ້ມຄອງເອກະສານກ່ຽວກັບພາສີ

ມາດຕາ 26. ລະບຽບການຄຸ້ມຄອງເອກະສານ

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບການສົ່ງອອກ-ນຳເຂົ້າ ແລະ ຜ່ານແດນ ຕ້ອງຄຸ້ມຄອງເອກະ ສານທີ່ກ່ຽວພັນກັບພາສີດັ່ງນີ້ :

1. ຕ້ອງເກັບຮັກສາປຶ້ມບັນຊີ, ໃບແຈ້ງພາສີ ພ້ອມເອກະສານປະກອບ ແລະ ຂໍ້ມູນອື່ນໆ ລວມທັງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບພາສີດັ່ງກ່າວ ທີ່ເກັບໄວ້ໃນຮູບແບບເອເລັກໂຕຣນິກຕ່າງໆ;
2. ເອກະສານຕ່າງໆທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ທີ 1 ຂອງມາດຕານີ້ ຕ້ອງເກັບຮັກສາໄວ້ພາຍ ໃນກຳນົດສິບປີ ຢູ່ສະຖານທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດໃນ ສ.ປ.ປ.ລາວ;
3. ຖ້າມີການສະເໜີຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ກ່າວມາໃນວັກທີໜຶ່ງ ຂອງມາດຕາ ນີ້ ຕ້ອງສະແດງເອກະສານ, ປຶ້ມບັນທຶກ, ສຳນວນເອກະສານ ແລະ ຂໍ້ມູນອື່ນໆກ່ຽວກັບ ການສົ່ງອອກ ແລະ ນຳເຂົ້າສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ເພື່ອກວດກາ;

4. ໃນກໍລະນີທີ່ບຸກຄົນຊຶ່ງໄດ້ກ່າວມາໃນວັກທີໜຶ່ງຂອງມາດຕານີ້ຫາກບໍ່ຢູ່ປະຈຳ ຜູ້ຕາງໜ້າຂອງຜູ້ກ່ຽວ ມີໜ້າທີ່ສະແດງເອກະສານຕ່າງໆກ່ຽວກັບພາສີ ເພື່ອໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີກວດກາ.

ມາດຕາ 27. ການຄຸ້ມຄອງເອກະສານໄວ້ຊົ່ວຄາວ

ໃນໄລຍະທຳການສືບສວນ-ສອບສວນ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ມີສິດຄຸ້ມຄອງເອກະສານທີ່ຈຳເປັນຂອງຜູ້ສົ່ງອອກ-ນຳເຂົ້າສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ໄວ້ຊົ່ວຄາວເຊັ່ນ: ເອກະສານຄົບຊຸດທີ່ພົວພັນເຖິງການແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ, ປຶ້ມບັນຊີ ແລະເອກະສານອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເຖິງການສົ່ງອອກ-ນຳເຂົ້າສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ.

ໝວດທີ 5

ການກວດກາ ແລະ ການສະເໜີຄືນກ່ຽວກັບການແຈ້ງພາສີ

ມາດຕາ 28. ການກວດຄືນການແຈ້ງເສຍພາສີ

ໃບແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ ຈະຢູ່ພາຍໃຕ້ການກວດກາຄືນຂອງລັດຖະການພາສີ ພາຍໃນກຳນົດສາມປີ ນັບແຕ່ວັນບັນທຶກໃບແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດເປັນຕົ້ນໄປ ເຊັ່ນ : ຕົ້ນກຳເນີດສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ, ລະຫັດສິນຄ້າ, ມູນຄ່າແຈ້ງພາສີ, ອັດຕາພາສີ ແລະ ຂໍ້ມູນອື່ນໆ.

ໃນໄລຍະການກວດກາຄືນໃໝ່ ຫາກພົບເຫັນວ່າບັນດາຂໍ້ມູນຂ້າງເທິງນັ້ນບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຊຶ່ງມີຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຄ່າພາສີ ແລະພັນທະອື່ນໆ ລັດຖະການພາສີຕ້ອງອອກແຈ້ງການກ່ຽວກັບຜົນການກວດກາຄືນໃໝ່ນັ້ນ ໃຫ້ຜູ້ສົ່ງອອກ-ນຳເຂົ້າ ຫຼື ຕົວແທນ ເພື່ອຮຽກໃຫ້ມາຊຳລະຄ່າພາສີ ແລະພັນທະອື່ນໆເພີ່ມເຕີມ ພ້ອມທັງຄ່າປັບໃໝ ໃນຖານມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຄວາມຜິດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນໝວດທີ 1, ພາກທີ IX ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ໃບແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດຕາມແຕ່ລະລະບອບພາສີ ຈະຕ້ອງຖືກກວດກາຄືນ ໃຫ້ທັນເວລານັບແຕ່ວັນສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງໄດ້ອອກຈາກສາງ ຫຼື ດ່ານພາສີເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 29 ການສະເໜີຄືນກ່ຽວກັບການແຈ້ງພາສີ

ຜູ້ແຈ້ງພາສີມີສິດສະເໜີຄືນກ່ຽວກັບການແຈ້ງພາສີ ຕາມຂັ້ນຕອນດັ່ງນີ້ :

1. ຜູ້ແຈ້ງພາສີ ມີສິດສະເໜີຄືນຕໍ່ລັດຖະການພາສີ ໃນກໍລະນີທີ່ມີຄວາມສົງໄສ ຫຼື ບໍ່ເຫັນດີນຳການຕົກລົງ ຫຼື ຜົນການກວດກາຄືນຂອງລັດຖະການພາສີ ທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ການຊຳລະຄ່າພາສີ ແລະພັນທະອື່ນໆຂອງຕົນ ໂດຍຂຽນເປັນລາຍລັກອັກສອນ ຍື່ນຕໍ່ລັດຖະການພາສີ ຢ່າງຊ້າບໍ່ໃຫ້ເກີນສາມສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນທີ່ມີການບັນທຶກໃບ ແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ ຫຼືວັນທີ່ໄດ້ຮັບຊາບຄຳຕົກລົງຂອງລັດຖະການພາສີນັ້ນ ເປັນຕົ້ນໄປ;

2. ລັດຖະການພາສີ ຕ້ອງພິຈາລະນາ ແລະ ໃຫ້ຄຳຕອບຕໍ່ການສະເໜີທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 1 ເທິງນີ້ ຢ່າງຊັບຊ້ອນໃຫ້ເກີນສາມສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນທີ່ໄດ້ຮັບຄຳສະເໜີນັ້ນເປັນຕົ້ນໄປ, ຖ້າບໍ່ຕອບຈະຖືວ່າການສະເໜີເປັນທີ່ຍອມຮັບ; ໃນກໍລະນີທີ່ມີຄຳຕອບຂອງລັດຖະການພາສີ ຕ້ອງອະທິບາຍ, ຊີ້ແຈງເຫດຜົນ ແລະ ໃຫ້ຄຳແນະນຳທີ່ຈຳເປັນ;
3. ຜູ້ແຈ້ງພາສີ ມີສິດສະເໜີໃຫ້ຂັ້ນເທິງຖັດນັ້ນ ພິຈາລະນາ ຖ້າຫາກບໍ່ເຫັນດີນຳການແກ້ໄຂຂອງລັດຖະການພາສີ. ໃນກໍລະນີທີ່ຂັ້ນເທິງບໍ່ແກ້ໄຂ ຫຼືຜູ້ແຈ້ງພາສີເຫັນວ່າການແກ້ໄຂນັ້ນ ບໍ່ເໝາະສົມ ກໍມີສິດຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານ.

ພາກທີ IV

ການເຄື່ອນຍ້າຍສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ໂດຍມີການຄ້າປະກັນ ແລະ ລະບອບສາງ

ໝວດທີ 1

ລະບຽບການເຄື່ອນຍ້າຍສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງໂດຍມີການຄ້າປະກັນ

ມາດຕາ 30. ການຄຸ້ມຄອງການເຄື່ອນຍ້າຍສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ

ການຂົນສົ່ງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ຢູ່ໃນການຄວບຄຸມຂອງລັດຖະການພາສີ ໂດຍທາງບົກ, ທາງນໍ້າ ແລະ ທາງອາກາດ ແຕ່ບ່ອນໜຶ່ງໄປຫາອີກບ່ອນໜຶ່ງ ໃນອານາເຂດພາສີ ຕ້ອງມີໃບເຄື່ອນຍ້າຍສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຕິດຕາມໄປນຳ ຊຶ່ງອອກໃຫ້ໂດຍເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີຕົ້ນທາງ.

ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ເຄື່ອນຍ້າຍດ້ວຍການຄ້າປະກັນຕໍ່ກັບສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ເສຍພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນໆ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບການທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 25 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ຜູ້ນຳເຂົ້າ ຫຼື ຜູ້ຂົນສົ່ງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຕ້ອງປະຕິບັດທຸກຂໍ້ຄວາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ຢູ່ໃນໃບເຄື່ອນຍ້າຍສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຄ້າປະກັນຢ່າງເຂັ້ມງວດ. ສ່ວນການເຄື່ອນຍ້າຍສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງປະເພດຈຳກັດ ຕ້ອງມີໃບອະນຸຍາດຂອງອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກຳກັບໄປນຳ ແລະ ແຈ້ງຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີຕາມເສັ້ນທາງທີ່ຕົນຜ່ານ.

ມາດຕາ 31. ການສິ້ນສຸດການຄ້າປະກັນ

ເມື່ອການເຄື່ອນຍ້າຍສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງຄ້າປະກັນ ຫາກສິ່ງຮອດຈຸດທີ່ໝາຍ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມເງື່ອນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນໃບເຄື່ອນຍ້າຍຄ້າປະກັນແລ້ວ, ຜູ້ຂົນສົ່ງຕ້ອງນຳເອົາໃບເຄື່ອນຍ້າຍ ພ້ອມດ້ວຍສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຄ້າປະກັນນັ້ນ ໄປແຈ້ງຕໍ່ຫ້ອງການພາສີປາຍທາງໃນທັນໃດເພື່ອແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ ຕາມລະບອບພາສີຢ່າງຖືກຕ້ອງ.

ການກວດສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງນັ້ນ ຕ້ອງດຳເນີນໄປຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ຢູ່ປາຍທາງ ຖ້າວ່າຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນໆທີ່ຕ້ອງຈ່າຍ ຫາກຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຈ່າຍຢູ່ຫ້ອງການພາສີຕົ້ນທາງ. ຫ້ອງການພາສີປາຍທາງ ຕ້ອງເກັບພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນໆໃຫ້ຄົບຖ້ວນ ກ່ອນທີ່ຈະປ່ອຍສິນຄ້າ,

ເຄື່ອງຂອງ ເພື່ອນຳເຂົ້າມາຊົມໃຊ້ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ເວັ້ນເສຍແຕ່ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງນັ້ນ ຫາກ ຖືກຈັດເຂົ້າຢູ່ໃນລະບອບພາສີອື່ນ.

ເມື່ອເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີປາຍທາງຢັ້ງຢືນວ່າ ຂໍ້ມູນທີ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີຕົ້ນທາງກຳນົດໄວ້ນັ້ນ ຖືກ ຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນແລ້ວ ສັນຍາທີ່ເຮັດໄວ້ໃນໃບເຄື່ອນຍ້າຍສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງຄຳປະກັນນັ້ນ ກໍ ຈະສິ້ນສຸດລົງ, ໃນກໍລະນີທີ່ມີການຄຳປະກັນດ້ວຍເງິນ ເງິນຄຳປະກັນ ກໍຈະຕ້ອງສົ່ງຄືນແກ່ເຈົ້າ ຂອງ.

ຖ້າເຈົ້າຂອງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຫຼື ຕົວແທນທາງລະເມີດສັນຍາໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນຢັ້ງຢືນ ພຽງພໍ ກໍຈະຖືກດຳເນີນຄະດີຕາມຂັ້ນຕອນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ໝວດທີ 2 ລະບຽບການຂົນສົ່ງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງຜ່ານແດນ

ມາດຕາ 32. ການຂົນສົ່ງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງຜ່ານດິນແດນຕ່າງປະເທດ

ໃນກໍລະນີທີ່ຈຳເປັນສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ຜະລິດໄດ້ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ແລະສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຊຶ່ງໄດ້ເສຍຄ່າພາສີ ແລະພັນທະອື່ນໆ ຕາມລະບຽບຫຼັກການແລ້ວ ອາດຈະເຄື່ອນ ຍ້າຍ ຈາກຈຸດໜຶ່ງໄປຫາຈຸດໜຶ່ງຂອງ ສ.ປ.ປ.ລາວ ໂດຍອາໄສດິນແດນຂອງຕ່າງປະເທດ ກໍໄດ້. ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງດັ່ງກ່າວນັ້ນ ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນຄ່າພາສີຂາອອກ ພ້ອມທັງຍົກເວັ້ນລະ ບຽບການຫ້າມອອກ ແລະ ຫ້າມເຂົ້າອີກດ້ວຍ.

ການຂົນສົ່ງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງດັ່ງກ່າວຕ້ອງມີໃບຂົນສົ່ງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງຄຳປະກັນຕິດ ຕາມໄປນຳ ແລະ ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂດັ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 31 ເທິງນີ້.

ຖ້າສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງນັ້ນຫາກບໍ່ແມ່ນປະເພດຈຳກັດ ຫຼື ຫ້າມສົ່ງອອກ ຫຼື ແມ່ນສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງຖືກຍົກເວັ້ນພາສີແລ້ວ ການຂົນສົ່ງນັ້ນຈະໃຊ້ໃບອະນຸຍາດເຄື່ອນຍ້າຍທຳມະດາກໍ ໄດ້ ໂດຍບໍ່ມີການຄຳປະກັນ.

ມາດຕາ 33. ການຂົນສົ່ງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງຜ່ານດິນແດນ ສ.ປ.ປ.ລາວ

ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງທີ່ຖືກສົ່ງຈາກຕ່າງປະເທດ ຕາມລະບົບການຂົນສົ່ງຜ່ານແດນໂດຍຜ່ານ ສ.ປ.ປ.ລາວ ໄປຍັງປະເທດທີສາມຕ້ອງມີໃບຂົນສົ່ງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງຜ່ານແດນຄຳປະກັນ ຊຶ່ງ ແມ່ນດ່ານພາສີຕົ້ນທາງອອກໃຫ້ຕິດຕາມໄປນຳ ແລະປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂດຽວ ດັ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດ ໄວ້ໃນມາດຕາ 31 ເທິງນີ້. ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງຜ່ານແດນ ຈະໄດ້ຮັບການງົດເກັບພາສີ. ເຈົ້າຂອງ ຫຼື ຜູ້ຂົນສົ່ງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງຜ່ານແດນນັ້ນ ຕ້ອງແຈ້ງໃບຂົນສົ່ງສິນຄ້າຜ່ານແດນຄຳປະກັນ ຕໍ່ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຕາມເສັ້ນທາງທີ່ຕົນຜ່ານ ແລະດ່ານພາສີຢູ່ຊາຍແດນບ່ອນສົ່ງອອກ ເພື່ອຄວບ ຄຸມການຜ່ານ.

ສັນຍາຄຳປະກັນທີ່ເຮັດໄວ້ໃນໃບຂົນສົ່ງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງຜ່ານແດນຄຳປະກັນ ຈະສິ້ນ ສຸດລົງໄດ້ ກໍຕໍ່ເມື່ອໄດ້ມີການຢັ້ງຢືນຈາກເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີຊາຍແດນ ທີ່ປະຈຳການຢູ່ຈຸດຜ່ານອອກ

ຊາຍແດນ ວ່າສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງນັ້ນ ໄດ້ອອກຈາກຊາຍແດນ ສ.ປ.ປ.ລາວ ໄປແລ້ວ. ສັນຍາຄໍ້າ
ປະກັນ ຈະສິ້ນສຸດແຕ່ສະເພາະຈຳນວນ ແລະຊະນິດສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ໄດ້ອອກຈາກດິນແດນ
ສ.ປ.ປ.ລາວ ແລ້ວເທົ່ານັ້ນ.

ໝວດທີ 3

ສາງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະ ລະບອບສາງ

ມາດຕາ 34. ສາງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ

ສາງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແມ່ນບ່ອນເກັບມ້ຽນສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງຊົ່ວຄາວ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃນອາ
ນາເຂດພາສີ ແລະຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ເພື່ອລໍຖ້າແຈ້ງເສຍພາສີເປັນ
ລາຍລະອຽດ.

ມາດຕາ 35. ລະບອບສາງ

ລະບອບສາງ ແມ່ນລະບຽບການນຳເອົາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງເພື່ອສົ່ງ
ອອກ-ນຳເຂົ້າປະເທດ ເຂົ້າເກັບມ້ຽນໃນສາງພາຍໃນກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນ ໂດຍງົດເກັບພາສີ
ແລະຢູ່ພາຍໃຕ້ການກວດກາຂອງລັດຖະການພາສີ ເພື່ອລໍຖ້າປະຕິບັດຕາມລະບອບພາສີ.

ສາງເກັບສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງທີ່ຈັດເຂົ້າເປັນລະບອບສາງ ມີ 4 ປະເພດຄື :

1. ສາງຈິງ ແມ່ນບ່ອນເກັບມ້ຽນສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງທີ່ໄປທີ່ມີລັກສະນະປົກກະຕິ ຊຶ່ງບໍ່
ກວມເອົາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງທີ່ຖືກຈັດໄວ້ໃນປະເພດສາງທີ 2, 3 ແລະ 4 ຂອງມາດ
ຕານີ້;
2. ສາງພາງ ແມ່ນບ່ອນເກັບມ້ຽນສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ສຳລັບຮ້ານຄ້າປອດພາສີ ຊຶ່ງມີ
ສັນຍາຄໍ້າປະກັນວ່າຈະຂາຍສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງໃຫ້ແຕ່ຜູ້ທີ່ຈະອອກໄປຕ່າງປະເທດ
ແລະ ຈຳໜ່າຍຕາມລະບຽບການສະເພາະ;
3. ສາງອຸດສາຫະກຳ ແມ່ນບ່ອນເກັບມ້ຽນສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ຜູ້ປະກອບການສົ່ງ
ອອກ-ນຳເຂົ້າເປັນການຊົ່ວຄາວ ເພື່ອປະກອບ, ດັດແປງ, ປຸງແຕ່ງ ຫຼື ສ້ອມແປງ
ແລ້ວຈັດເຂົ້າຕາມລະບອບພາສີ;
4. ສາງພິເສດ ແມ່ນບ່ອນເກັບມ້ຽນສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງທີ່ມີລັກສະນະພິເສດ ຊຶ່ງໄດ້ແກ່ :
 - ກ. ສັດມີຊີວິດ;
 - ຂ. ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງປະເພດຈຳກັດ ຫຼື ຕົກຢູ່ໃນການຄວບຄຸມຄຸ້ມຄອງພິເສດ;
 - ຄ. ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ ແລະເປັນອັນຕະລາຍ ຊຶ່ງບໍ່ເໝາະສົມ
ເກັບມ້ຽນໄວ້ໃນປະເພດສາງອື່ນ.

ກະຊວງການເງິນ ເປັນຜູ້ອະນຸຍາດໃຫ້ສ້າງຕັ້ງລະບອບສາງ, ກຳນົດລະບຽບການຕ່າງໆ
ກ່ຽວກັບສະຖານທີ່ປຸກສ້າງສາງ, ການຈັດຕັ້ງ, ການນຳໃຊ້, ການຄວບຄຸມ, ການກຳນົດເວລາເກັບ
ມ້ຽນສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງໄວ້ໃນແຕ່ລະລະບອບສາງ.

ມາດຕາ 36. ລະບຽບການຄຸ້ມຄອງສາງ

ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງປະເພດຈຳກັດທີ່ນຳເຂົ້າມາຜ່ານ ສ.ປ.ປ.ລາວ ອາດຈະໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ນຳເຂົ້າໄວ້ໃນປະເພດສາງໃດໜຶ່ງ ທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນີ້ກໍໄດ້ ແຕ່ຕ້ອງນຳອອກນອກປະເທດຄືນ ພາຍໃນກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນ.

ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີມີສິດກວດເບິ່ງບັນຊີ, ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ຢູ່ໃນສາງປະເພດຕ່າງໆໄດ້ທຸກເວລາຕາມລະບຽບການ ຖ້າເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ.

ໃນກໍລະນີທີ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີໄດ້ພິສູດເຫັນວ່າ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງຢູ່ໃນສາງ ຫາກຂາດຫາຍ ຫຼື ມີຈຳນວນບໍ່ຄົບຖ້ວນຕາມບັນຊີທີ່ໄດ້ແຈ້ງໄວ້ໃນເບື້ອງຕົ້ນ ຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງສາງຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການເສຍຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນໆ ຕາມອັດຕາທີ່ນຳໃຊ້ໃນວັນກວດເຫັນການເສຍຫາຍນັ້ນ ພ້ອມທັງຮັບຜິດຊອບຕາມລະບຽບກົດໝາຍ, ຍົກເວັ້ນກໍລະນີເກີດເຫດສຸດວິໄສ.

ການເຄື່ອນຍ້າຍສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ຖືກງົດເກັບພາສີ ອອກຈາກສາງນີ້ໄປຫາສາງອື່ນ, ໄປຫາດ່ານພາສີ ຫຼື ສົ່ງອອກຄືນ ຕ້ອງມີໃບເຄື່ອນຍ້າຍສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງຄັ້ງປະກັນຕິດຕາມໄປນຳ ຊຶ່ງອອກໃຫ້ໂດຍເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ.

ໝວດທີ 4

ລະບຽບການສົ່ງອອກ-ນຳເຂົ້າຊົ່ວຄາວ

ມາດຕາ 37. ການສົ່ງອອກສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງຊົ່ວຄາວທົ່ວໄປ

ການນຳເອົາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງອອກນອກປະເທດເປັນການຊົ່ວຄາວ, ໃນເວລານຳກັບຄືນປະເທດ ຖ້າຫາກມີການດັດແປງ, ເສີມແຕ່ງ ຫຼື ເພີ່ມເຕີມອຸປະກອນໃດໜຶ່ງ ຕ້ອງໄດ້ເສຍພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນໆ ຕາມລະບຽບການ ໂດຍຖືເອົາມູນຄ່າຂອງການດັດແປງ, ເສີມແຕ່ງ ຫຼື ມູນຄ່າວັດຖຸສິ່ງຂອງຊື້ເພີ່ມເຂົ້າໃໝ່ນັ້ນ ເປັນພື້ນຖານໃນການຄິດໄລ່ຄ່າເສຍພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນໆ.

ຜູ້ທີ່ເດີນທາງອອກນອກປະເທດຊົ່ວຄາວ ຈະນຳເອົາສິ່ງຂອງສ່ວນຕົວ ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນປະເພດຈຳກັດ ຫຼື ຫ້າມສົ່ງອອກ ໄປນຳຊົ່ວຄາວກໍໄດ້ ໂດຍຈະໄດ້ຮັບການງົດເກັບພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນໆ.

ໃນການນຳເອົາສິ່ງຂອງສ່ວນຕົວອອກຊົ່ວຄາວ ຜູ້ນຳອອກຕ້ອງແຈ້ງສິ່ງຂອງສ່ວນຕົວນັ້ນລົງໃນແບບພິມ ທີ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີໄດ້ກຳນົດໄວ້.

ມາດຕາ 38. ການສົ່ງອອກຊົ່ວຄາວ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງປະເພດຈຳກັດ

ການນຳເອົາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງປະເພດຈຳກັດ ອອກຈາກ ສ.ປ.ປ.ລາວ ເປັນການຊົ່ວຄາວ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ ແລະ ມີສັນຍາຮັບປະກັນຈາກບຸກຄົນທີ່ສາມວ່າຈະນຳສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງນັ້ນກັບຄືນມາ ຕາມຈຳນວນ ແລະ ສະພາບເດີມ.

ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ນຳເອົາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງກັບຄືນປະເທດ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາຮັບປະກັນ.

ມາດຕາ 39. ການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງຊົ່ວຄາວທົ່ວໄປ

ລະບຽບການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງເປັນການຊົ່ວຄາວ ຕ້ອງປະຕິບັດດັ່ງນີ້ :

1. ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງຈະຖືກຈັດເຂົ້າໃນລະບອບການນຳເຂົ້າຊົ່ວຄາວໄດ້ ກໍຕໍ່ເມື່ອໃນເວລານຳເຂົ້ານັ້ນໄດ້ລະບຸໄວ້ຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງນັ້ນຈະຖືກນຳອອກຄືນຕາມຈຳນວນເດີມ ແລະ ໃນເວລາທີ່ທາງການໄດ້ກຳນົດໄວ້ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ເກີນ 2 ປີ; ໃນກໍລະນີທີ່ມີໂຄງການຍາວນານ ກໍສາມາດຕໍ່ໄດ້ຄັ້ງລະ 2 ປີ, ແຕ່ສູງສຸດບໍ່ໃຫ້ເກີນກຳນົດເວລາສິ້ນສຸດໂຄງການ;
2. ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງທີ່ນຳເຂົ້າຊົ່ວຄາວ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການງົດເກັບພາສີໃນເວລານຳເຂົ້າ ແລະຍົກເວັ້ນພາສີໃນເວລາສົ່ງອອກ ແຕ່ຕ້ອງຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຈົນຮອດເວລາສົ່ງອອກຄືນ;
3. ປະເພດສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ຈັດເຂົ້າຢູ່ໃນລະບອບການນຳເຂົ້າຊົ່ວຄາວ ລວມມີ :
 - ກ. ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງທີ່ນຳເຂົ້າມາເພື່ອຮັບໃຊ້ຈຸດປະສົງໃດໜຶ່ງ ເຊັ່ນ : ຮັບໃຊ້ນັກການທູດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນປະຈຳ ສ.ປ.ປ.ລາວ;
 - ຂ. ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງທີ່ນຳເຂົ້າມາເພື່ອຮັບໃຊ້ງານວາງສະແດງ, ການສຶກສາ, ການທົດລອງ ແລ້ວນຳອອກຄືນ ຕາມຈຳນວນ ແລະ ສະພາບເດີມ;
 - ຄ. ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງທີ່ນຳເຂົ້າມາເພື່ອປຸງແຕ່ງ, ປະກອບເປັນຜະລິດຕະພັນສຳເລັດຮູບ, ເຄິ່ງສຳເລັດຮູບ, ດັດແປງ ຫຼື ສ້ອມແປງແລ້ວນຳອອກຄືນ;
 - ງ. ພາຫະນະຮັບໃຊ້ການຜະລິດທາງກົງ, ກົນຈັກໜັກ, ອຸປະກອນເຄື່ອງມືການຜະລິດ, ເຄື່ອງອະໄຫຼ່, ວັດສະດຸ ແລະອຸປະກອນອື່ນໆກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ນຳເຂົ້າມາຮັບໃຊ້ໃນໂຄງການສະເພາະ ຫຼື ການຜະລິດສະເພາະໃດໜຶ່ງເຊັ່ນ: ໂຄງການປະມູນສາກົນ, ບໍລິສັດຕ່າງປະເທດ ແລະໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າຂອງຕ່າງປະເທດ. ສຳລັບການນຳເຂົ້າພາຫະນະຮັບໃຊ້ການຜະລິດທາງອ້ອມ ໂດຍສະເພາະລົດທີ່ມີບ່ອນນັ່ງແຕ່ 30 ບ່ອນນັ່ງລົງມາ ຕ້ອງເສຍພາສີ ແລະພັນທະອື່ນໆຕາມລະບຽບການ ໃນເວລານຳເຂົ້າ, ເມື່ອສຳເລັດກິດຈະການແລ້ວ ເຈົ້າຂອງພາຫະນະຕ້ອງນຳອອກຄືນ, ສ່ວນຄ່າພາສີ ແລະພັນທະອື່ນໆທີ່ໄດ້ຊຳລະໃນເວລານຳເຂົ້າ ກໍຈະຖືກສົ່ງຄືນ;
 - ຈ. ຖົງເປົ່າ, ຕູ້ບັນຈຸສິນຄ້າເປົ່າ, ວັດຖຸທຸ້ມທີ່ສຳລັບສິນຄ້າສົ່ງອອກ;
 - ສ. ພິມຮູບເງົາທີ່ເຊົ່າມາ;
 - ຂ. ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງອື່ນໆ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
4. ສິນຄ້ານຳເຂົ້າຊົ່ວຄາວພາຍໃຕ້ລະບອບງົດເກັບພາສີ ຫ້າມໂອນ, ຂາຍ ຫຼື ແລກປ່ຽນເວັ້ນເສຍແຕ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ. ຖ້າຫາກຂາຍ, ໂອນ ຫຼື ແລກປ່ຽນ ຕ້ອງໄດ້ເສຍພາສີ ແລະພັນທະອື່ນໆຢ່າງຄົບຖ້ວນ ຕາມລະບຽບການ. ຖ້າ

ຫາກຂາຍ, ໂອນ ຫຼື ແລກປ່ຽນບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈະຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດຕາມມາດຕະການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 52 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;

5. ສິ່ງເສດເຫຼືອຈາກການປຸງແຕ່ງ, ຈາກການດັດແປງ ຫຼື ຜະລິດຕະພັນສຳເລັດຮູບ, ເຄິ່ງສຳເລັດຮູບ ທີ່ມີຄຸນນະພາບບໍ່ສອດຄ່ອງກັບເງື່ອນໄຂສິ່ງອອກຄືນໄດ້ນັ້ນ ຖ້າຈະເອົາໄປນຳໃຊ້ ຫຼື ເອົາໄປຈຳໜ່າຍພາຍໃນປະເທດ ຈະຕ້ອງໄດ້ເສຍພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນໆ ຢ່າງຄົບຖ້ວນຕາມລະບຽບການ;
6. ຜູ້ເດີນທາງເຂົ້າມາຊົ່ວຄາວໃນ ສ.ປ.ປ.ລາວ ທີ່ມີສິ່ງຂອງສ່ວນຕົວຕິດຕົວມານຳ ຊຶ່ງເໝາະສົມໃນການນຳໃຊ້ໃນໄລຍະອາໄສຢູ່ລາວ ແລະບໍ່ແມ່ນປະເພດຈຳກັດ ຫຼືຕ້ອງຫ້າມນັ້ນ ຈະໄດ້ຮັບການງົດເກັບພາສີ ແລະພັນທະອື່ນໆ ແຕ່ຕ້ອງນຳເອົາສິ່ງຂອງເຫຼົ່ານັ້ນອອກຄືນໃນກຳນົດເວລາທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ຢູ່ ສ.ປ.ປ.ລາວ ໂດຍຕ້ອງມີໃບແຈ້ງພາສີຄັ້ງປະກັນ.

ມາດຕາ 40. ການຄັ້ງປະກັນການນຳເຂົ້າຊົ່ວຄາວ

ໃນການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງຊົ່ວຄາວນັ້ນ ຜູ້ນຳເຂົ້າຕ້ອງເຮັດສັນຍາຄັ້ງປະກັນນຳລັດຖະການພາສີ ຊຶ່ງຕ້ອງກຳນົດຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງນັ້ນ ຈະນຳອອກນອກປະເທດຄືນ ຕາມກຳນົດເວລາ, ຈຳນວນ ແລະສະພາບເດີມ; ສ່ວນການນຳເຂົ້າພາຫະນະຮັບໃຊ້ການຜະລິດທາງອ້ອມ ໂດຍສະເພາະລົດແຕ່ 30 ປ່ອນນຶ່ງລົງມາ ນອກຈາກຕ້ອງເຮັດສັນຍາຄັ້ງປະກັນແລ້ວ ຍັງຈະຕ້ອງໄດ້ເສຍພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 39 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ພາກທີ V

ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມສະເພາະ

ມາດຕາ 41. ເງື່ອນໄຂໃນການຄວບຄຸມສະເພາະ

ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ຕົກຢູ່ໃນການຄວບຄຸມສະເພາະ ຂອງພາສີມີຄື :

1. ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ບໍ່ໄດ້ໄປແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 19 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
2. ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ຄ້າງສາງດ້ວຍເຫດຜົນອື່ນ.

ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ກ່າວຂ້າງເທິງນີ້ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີຕ້ອງໄດ້ຈົດເຂົ້າປຶ້ມບັນທຶກສະເພາະຂອງພາສີ.

ຖ້າວ່າສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງນັ້ນ ຫາກບໍ່ມີມູນຄ່າຊື້ຂາຍໄດ້ລັດຖະການພາສີ ຈະທຳລາຍຖິ້ມຕາມລະບຽບການກໍໄດ້.

ສຳລັບສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ຕົກຢູ່ໃນການຄວບຄຸມສະເພາະຂອງພາສີ ຊຶ່ງເສື່ອມຄຸນນະພາບເສຍຄຸນໄວ, ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ຫຼື ບໍ່ເໝາະສົມໃນການເກັບມ້ຽນໄວ້ໃນສາງ, ລັດຖະການພາສີ ຈະນຳອອກປະມູນຂາຍທົ່ວໄປຕາມລະບຽບການໂດຍທັນທີກໍໄດ້ ແລ້ວຫັກຄ່າສິ້ນເປືອງຕ່າງໆ,

ຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນໆ, ຄ່າປັບໃໝອອກ ຕາມກົດໝາຍສະບັບນີ້, ສ່ວນເງິນທີ່ເຫຼືອນັ້ນລັດ ຖະການພາສີຈະຮັກສາໄວ້ລໍຖ້າເຈົ້າຂອງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງໃນກຳນົດເວລາ ສີ່ເດືອນ ນັບແຕ່ວັນ ໄດ້ຈົດບັນທຶກສະເພາະຂອງພາສີ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ຄ່າຝາກສາງ ແລະ ຄ່າອື່ນໆ, ທຸກການເສຍຄຸນ ຫຼື ເສື່ອມມູນຄ່າ ແມ່ນຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງນັ້ນ.

ມາດຕາ 42. ເງື່ອນໄຂສິ້ນສຸດການຄວບຄຸມສະເພາະ

ເຈົ້າຂອງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ມີສິດຮ້ອງຂໍເອົາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ, ຈຳນວນເງິນຄືນ ຈາກ ການຄວບຄຸມສະເພາະຂອງພາສີ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສີ່ເດືອນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຈົດສິນຄ້າ, ເຄື່ອງ ຂອງ ໄວ້ໃນປຶ້ມບັນທຶກສະເພາະຂອງພາສີເປັນຕົ້ນໄປ ແຕ່ຕ້ອງ :

1. ຊຳລະຄ່າປັບໃໝ 0,01% ຂອງມູນຄ່າສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ໂດຍຄິດໄລ່ເປັນ ແຕ່ລະ ວັນ ນັບແຕ່ວັນທີ່ໄດ້ຈົດເຂົ້າປຶ້ມບັນທຶກສະເພາະຂອງພາສີ ບໍ່ນັບວັນພັກລັດຖະການ;
2. ຊຳລະຄ່າພາສີ ແລະພັນທະອື່ນໆທີ່ຕ້ອງຈ່າຍ ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງມີຈຸດປະ ສົງຢາກແຈ້ງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ເພື່ອການຊົມໃຊ້ພາຍໃນ;
3. ປະກອບໃບແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນ ໃນກໍລະນີ ທີ່ຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຂອງມີຈຸດປະສົງ ຢາກນຳອອກຄືນໄປຕ່າງປະເທດ, ນຳເຂົ້າລະບອບສາງ ຫຼື ນຳ ເຂົ້າເຂດປອດພາສີ.

ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ, ຈຳນວນເງິນ ທີ່ຕົກຢູ່ໃນການຄວບຄຸມສະເພາະຂອງພາສີ ເກີນກຳ ນົດເວລາສີ່ເດືອນ ພາຍຫຼັງທີ່ລັດຖະການພາສີໄດ້ອອກປະກາດ ຫຼື ແຈ້ງການໄປແລ້ວ ຖ້າບໍ່ມີ ເຈົ້າຂອງມາທວງທາງເອົານັ້ນ ກໍຈະຕົກເປັນຂອງລັດ.

ພາກທີ VI

ການຍົກເວັ້ນພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນໆ

ມາດຕາ 43. ການຍົກເວັ້ນທົ່ວໄປ

ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ນຳເຂົ້າຊຶ່ງຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນພາສີມີຄື :

1. ສະບຽງອາຫານ ບາງຊະນິດຂອງຜູ້ເດີນທາງ;
2. ເຄື່ອງຮັບໃຊ້ຄອບຄົວບາງປະເພດ ໃນເວລາຍົກຍ້າຍບ່ອນຢູ່;
3. ວັດຖຸສິ່ງຂອງບາງຊະນິດທີ່ໄດ້ມາຈາກການສືບທອດມູນມໍລະດົກ;
4. ເຄື່ອງຂອງຕິດຕົວ ແລະຂອງຂວັນຂອງຄະນະຜູ້ແທນ ທີ່ໄປເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຢູ່ ຕ່າງປະເທດ;
5. ເຄື່ອງຂອງສ່ວນຕົວບາງຊະນິດ ແລະບາງຈຳນວນ (ນອກຈາກພາຫະນະທີ່ຂັບເຄື່ອນ ດ້ວຍແຮງຈັກ) ຂອງນັກຮຽນ, ນັກສຶກສາ, ລັດຖະກອນ ແລະນັກການທູດລາວທີ່ນຳ ເຂົ້າມາ ພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດການສຶກສາ, ການຝຶກອົບຮົມ ຫຼື ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ

ທາງລັດຖະການຢູ່ຕ່າງປະເທດແຕ່ ສາມເດືອນຂຶ້ນໄປ ແລະເປັນສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ບໍ່ມີລັກສະນະທາງການຄ້າ;

6. ເຄື່ອງຮັບໃຊ້ອັນຈຳເປັນແກ່ການສຶກສາ ແລະ ວັດຖຸອຸປະກອນນຳເຂົ້າເພື່ອທົດ ລອງ ທີ່ບໍ່ມີລັກສະນະທາງການຄ້າ;
7. ວັດຖຸອຸປະກອນທີ່ຮັບໃຊ້ໃຫ້ແກ່ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ;
8. ນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟຄ້າງຖັງສະເພາະຂອງພາຫະນະທີ່ເດີນດ້ວຍແຮງຈັກ;
9. ນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟທີ່ຮັບໃຊ້ການບິນລະຫວ່າງຊາດຂອງເຮືອບິນລາວ ແລະເຮືອບິນຕ່າງ ປະເທດ ບິນພື້ນຖານການຕົກລົງ ຫຼື ຕອບແທນ ຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ;
10. ເຄື່ອງຂອງຕົວຢ່າງ ທີ່ບໍ່ມີມູນຄ່າທາງການຄ້າ;
11. ຂອງຂວັນ, ເຄື່ອງຊ່ວຍເຫຼືອ ຫຼື ກູ້ຢືມຈາກຕ່າງປະເທດ ລວມທັງການຊຳລະໜີ້ ສິນຂອງລັດຖະບານຕ່າງປະເທດ;
12. ເຄື່ອງຊ່ວຍເຫຼືອ ເພື່ອມະນຸດສະທຳ;
13. ເຄື່ອງຮັບໃຊ້ວິຊາສະເພາະການປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ;
14. ເຄື່ອງໃຊ້ອັນຈຳເປັນບາງຊະນິດທາງສາດສະໜາ ບິນພື້ນຖານການອານຸມັດ ຂອງອົງ ການລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ລັດຖະບານເປັນຜູ້ກຳນົດລະອຽດ ກ່ຽວກັບສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ຈະຍົກເວັ້ນພາສີ; ໃນກໍ ລະນີທີ່ຈຳເປັນ ກໍສາມາດອອກຂໍ້ກຳນົດລາຍການສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງຍົກເວັ້ນພາສີ ເພີ່ມເຕີມ ກໍໄດ້.

ມາດຕາ 44. ການຍົກເວັ້ນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນພາສີເພື່ອສົ່ງເສີມການລົງທຶນ

ທຸກການນຳເຂົ້າຕາມນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຈະໄດ້ຖືກປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂບຸ ລິມະສິດ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນພາຍໃນ ແລະການລົງທຶນ ຕ່າງປະເທດເທົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 45. ການຍົກເວັ້ນພາສີທາງການທູດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ

ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນພາສີ ຫຼື ງົດເກັບພາສີ ແລະພັນທະອື່ນໆບິນ ພື້ນຖານການຕອບແທນຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ ມີດັ່ງນີ້ :

1. ເຄື່ອງໃຊ້ສ່ວນຕົວຂອງນັກການທູດຕ່າງປະເທດ ແລະ ຂອງພະນັກງານອົງການຈັດຕັ້ງ ສາກົນ ທີ່ໄດ້ຮັບອະພິສິດທາງການທູດ;
2. ເຄື່ອງຮັບໃຊ້ຂອງບັນດາສະຖານທູດ ແລະຂອງອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນປະຈຳ ສ.ປ.ປ. ລາວ ບິນພື້ນຖານການອະນຸມັດຂອງກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ແຫ່ງ ສ.ປ.ປ.ລາວ;
3. ເຄື່ອງຂອງຕິດຕາມຄະນະຜູ້ແທນຂັ້ນສູງຈາກຕ່າງປະເທດ.

ສຳລັບເຄື່ອງຂອງ ຂອງອົງການຈັດຕັ້ງລັດຖະບານຕ່າງປະເທດ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ຫຼື ອົງການທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມສັນຍາທີ່ໄດ້ເຊັນກັນ ລະຫວ່າງລັດ ຖະບານ ແຫ່ງ ສ.ປ.ປ.ລາວ ກັບອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີຂໍ້ມູນຢ່າງໜັກແໜ້ນ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີຈະທຳການກວດຄົ້ນສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງນັ້ນກໍໄດ້ ແຕ່ຕ້ອງດຳເນີນໂດຍຊ່ອງໜ້າເຈົ້າຂອງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຫຼືຜູ້ຕາງໜ້າທີ່ ໄດ້ຮັບມອບສັນທະ, ຜູ້ຕາງໜ້າກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ແລະຜູ້ຕາງໜ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີຂໍ້ມູນເຊື່ອຖືໄດ້ ແລະຖ້າສາມາດຍັງຢືນໄດ້ຢ່າງໜັກແໜ້ນວ່າ ຖົງເມການທູດນັ້ນ ບັນຈຸສິ່ງຂອງທີ່ຕ້ອງທ້າມ ຫຼືຈຳກັດການນຳເຂົ້າ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີຕ້ອງເຮັດບົດບັນທຶກສິ່ງຖົງເມອອກຄືນ ໂດຍສົມທົບກັບຜູ້ຕາງໜ້າຂອງກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ແລະພະນັກງານສະຖານທູດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ອອກລະບຽບການກ່ຽວກັບປະເພດ, ຊະນິດ ແລະຈຳນວນສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ຍົກເວັ້ນ ຫຼື ງົດເກັບພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນໆ.

ພາກທີ VII

ພາສີກ່ຽວກັບເຂດເສດຖະກິດພິເສດ, ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ແລະ ເຂດປອດພາສີ

ມາດຕາ 46. ລະບຽບພາສີກ່ຽວກັບເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ

ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຢູ່ໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ຈະຖືກງົດເກັບພາສີ ແລະບໍ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ.

ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຢູ່ໃນເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ແມ່ນປະຕິບັດຕາມລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງນຳອອກຈາກເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະເຂດເສດ ຖະກິດສະເພາະ ເພື່ອມາຊົມໃຊ້ພາຍໃນປະເທດຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບການທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 7 ຂອງກົດໝາຍພາສີສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 47. ເຂດ ແລະ ຮ້ານຄ້າປອດພາສີ

ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ຈຳໜ່າຍຢູ່ໃນເຂດປອດພາສີ ຈະຖືກງົດເກັບພາສີ ແລະ ບໍ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມຢ່າງປົກກະຕິຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ.

ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ຈຳໜ່າຍຢູ່ໃນຮ້ານຄ້າປອດພາສີຈະຖືກງົດເກັບພາສີ ແລະ ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມຢ່າງປົກກະຕິຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ.

ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ນຳອອກຈາກເຂດ ແລະ ຮ້ານຄ້າປອດພາສີ ເພື່ອມາຊົມໃຊ້ພາຍໃນປະເທດ ທີ່ມີຈຳນວນເກີນກວ່າລະບຽບການໄດ້ກຳນົດໄວ້ ຈະໄດ້ເສຍພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນໆຕາມລະບຽບການທົ່ວໄປ.

ກະຊວງການເງິນເປັນຜູ້ອອກລະບຽບການສະເພາະ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງເຂດ ແລະຮ້ານຄ້າປອດພາສີ.

ພາກທີ VIII

ການໃຊ້ເຮືອຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານ ຫຼື ຂົນສົ່ງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງຕາມລຳແມ່ນ້ຳຊາຍແດນ

ມາດຕາ 48. ການຂຶ້ນບັນຊີເຮືອຕາມແມ່ນ້ຳຊາຍແດນ

ເຮືອຕ່າງໆທີ່ເຈົ້າຂອງຕັ້ງພູມລຳເນົາຢູ່ ສ.ປ.ປ.ລາວ ເພື່ອດຳເນີນທຸລະກິດໂດຍສານ ຫຼື ຂົນສົ່ງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງຕາມລຳແມ່ນ້ຳຊາຍແດນຕ້ອງຂຶ້ນບັນຊີໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ຢູ່ດ່ານພາສີບ່ອນທີ່ເຈົ້າຂອງເຮືອສັງກັດຢູ່.

ມາດຕາ 49. ລະບຽບພາສີກ່ຽວກັບການຂົນສົ່ງຕາມແມ່ນ້ຳຊາຍແດນ

ກ່ອນຈະຂົນສົ່ງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງອອກ ຫຼື ເຂົ້າເຮືອນັ້ນ ເຮືອທີ່ຂົນສົ່ງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງຕາມລຳແມ່ນ້ຳຊາຍແດນ ຕ້ອງເຂົ້າຈອດຢູ່ທ່າບ່ອນທີ່ມີດ່ານພາສີ ຫຼື ບ້ອມພາສີຕັ້ງຢູ່ ເວັ້ນເສຍແຕ່ມີເຫດສຸກເສີນ. ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວ ເຈົ້າຂອງເຮືອຕ້ອງເອົາປຶ້ມທະບຽນເຮືອ, ໃບຂົນສົ່ງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງທາງນ້ຳແຈ້ງຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີເພື່ອກວດກາ. ໃນເວລາເດີນທາງ ຫຼື ພາຍຫຼັງເຂົ້າທຽບທ່າ ຫຼື ຖ້າຫາກມີການກວດຄົ້ນເຮືອຕາມເສັ້ນທາງເດີນເຮືອ ເຈົ້າຂອງເຮືອຕ້ອງເອົາປຶ້ມທະບຽນເຮືອ ແລະ ໃບຂົນສົ່ງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງທາງນ້ຳແຈ້ງຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີເພື່ອກວດກາ ເຖິງວ່າເຮືອນັ້ນຈະບັນທຸກສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ, ຜູ້ໂດຍສານ ຫຼື ບໍ່ກໍຕາມ.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີການຂີ້ຂາຍ, ໂອນ, ປ່ຽນແປງລັກສະນະຂອງເຮືອ ຫຼື ຍຸດເຊົາການເດີນ ເຮືອ ເຈົ້າຂອງເຮືອຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ລັດຖະການພາສີ ແລະ ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງບ່ອນທີ່ເຮືອໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນນັ້ນຊາບພາຍໃນກຳນົດເວລາຊາວວັນ ນັບແຕ່ວັນຂາຍ, ໂອນ, ຍຸດເຊົາການເດີນເຮືອ ຫຼື ປ່ຽນແປງລັກສະນະຂອງເຮືອເປັນຕົ້ນໄປ.

ພາກທີ IX

ການກະທຳຜິດທາງພາສີ

ໝວດທີ 1

ການຈັດແບ່ງການກະທຳຜິດທາງພາສີ

ມາດຕາ 50. ປະເພດການກະທຳຜິດ

ການກະທຳຜິດທາງພາສີ ໄດ້ຈັດເປັນສອງປະເພດຄື : ການກະທຳຜິດສະຖານເບົາ ແລະ ສະຖານໜັກ.

ການກະທຳຜິດສະຖານເບົາມີສາມລະດັບຄື :

- ການກະທຳຜິດສະຖານເບົາລະດັບທີ ໜຶ່ງ;
- ການກະທຳຜິດສະຖານເບົາລະດັບທີ ສອງ;
- ການກະທຳຜິດສະຖານເບົາລະດັບທີ ສາມ.

ການກະທຳຜິດສະຖານໜັກມີສາມລະດັບຄື :

- ການກະທຳຜິດສະຖານໜັກລະດັບທີ ໜຶ່ງ;
- ການກະທຳຜິດສະຖານໜັກລະດັບທີ ສອງ;
- ການກະທຳຜິດສະຖານໜັກລະດັບທີ ສາມ.

ມາດຕາ 51. ການກະທຳຜິດສະຖານເປົາລະດັບທີໜຶ່ງ

ການກະທຳຜິດສະຖານເປົາລະດັບທີໜຶ່ງ ມີດັ່ງນີ້ :

1. ການແຈ້ງຂໍ້ມູນເປັນລາຍລະອຽດ ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ບໍ່ຄົບຖ້ວນຕາມຕົວຈິງ ໂດຍເຈດຕະນາ ຊຶ່ງບໍ່ມີຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນໆ;
2. ການຊຸກເຊື່ອງ, ຂັດຂືນ ບໍ່ຍອມມອບເອກະສານອັນຈຳເປັນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 76 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
3. ການລົບກວນ, ສ້າງຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຕໍ່ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ;
4. ການກະທຳຜິດອື່ນໆ ຖ້າຫາກວ່າການກະທຳນັ້ນ ຫາກບໍ່ໄດ້ຈັດເຂົ້າໃນລະດັບອື່ນ;
5. ການແຈ້ງຊື່ຜູ້ຈັດສິ່ງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງຢູ່ຕົ້ນທາງ ແລະຊື່ຂອງຜູ້ຮັບສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງຕົວຈິງຢູ່ປາຍທາງບໍ່ຖືກຕ້ອງໂດຍເຈດຕະນາ ຊຶ່ງບໍ່ມີຜົນສະທ້ອນຕໍ່ ຄ່າພາສີ ແລະພັນທະອື່ນໆ;
6. ການນຳເອົາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງເຂົ້າ ຫຼື ອອກ ສ.ປ.ປ.ລາວ ບໍ່ຖືກຕາມດ່ານທີ່ຢັ້ງໄວ້ໃນໃບອະນຸຍາດ.

ບຸກຄົນໃດທີ່ໄດ້ກະທຳຜິດສະຖານເປົາລະດັບທີໜຶ່ງນີ້ ຈະຖືກປັບໃໝ ແຕ່ 150.000 ກີບ ຫາ 5.000.000 ກີບ.

ມາດຕາ 52. ການກະທຳຜິດສະຖານເປົາລະດັບທີສອງ

ການກະທຳຜິດສະຖານເປົາລະດັບທີສອງ ມີດັ່ງນີ້:

1. ການກະທຳຜິດສະຖານເປົາລະດັບທີໜຶ່ງ ຊຶ່ງໄດ້ລະເມີດເປັນຄັ້ງທີສອງ;
2. ການແຈ້ງຂໍ້ມູນບໍ່ຖືກຕ້ອງໂດຍເຈດຕະນາ ຊຶ່ງມີຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຄ່າພາສີ ແລະພັນທະອື່ນໆເຊັ່ນ: ລະຫັດສິນຄ້າ, ຕົ້ນກຳເນີດສິນຄ້າ, ອັດຕາພາສີ-ອາກອນ, ມູນຄ່າແຈ້ງພາສີ ແລະ ຂໍ້ມູນອື່ນໆ ທີ່ມີຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຄ່າພາສີ ແລະພັນທະ ອື່ນໆ;
3. ການແຈ້ງຫົບຫໍ່ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ບໍ່ຖືກຕາມຈຳນວນຕົວຈິງ ຫຼື ການເອົາຫຼາຍຫົວໜ່ວຍ, ຫຼາຍຊະນິດສິນຄ້າໂຮມເຂົ້າກັນເປັນຫົວໜ່ວຍ ຫຼື ຊະນິດດຽວ ແລ້ວນຳມາແຈ້ງຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ໂດຍມີເຈດຕະນາ ເພື່ອຫຼົບຫຼີກຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນໆຕົວຈິງ;
4. ການແຈ້ງຫົບຫໍ່ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ຢູ່ໃນລະບອບງົດເກັບ, ຫຼຸດຜ່ອນ ແລະຍົກເວັ້ນພາສີ ບໍ່ຖືກຕາມຈຳນວນຕົວຈິງ ໂດຍເຈດຕະນາ;
5. ການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

6. ການຫຼຸດ ຫຼື ເພີ່ມຈຳນວນສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະ ການບໍ່ແຈ້ງຈຳນວນສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງທີ່ຢູ່ໃນລະບອບສາງ;
7. ການລະເມີດຕໍ່ລະບອບການນຳເຂົ້າ ຫຼື ການສົ່ງອອກສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງຊົ່ວຄາວ;
8. ການແຈ້ງຊື້ຜູ້ຈັດສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງຢູ່ຕົ້ນທາງ ແລະ ຊື້ຂອງຜູ້ຮັບສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງຕົວຈິງຢູ່ປາຍທາງບໍ່ຖືກຕ້ອງໂດຍເຈດຕະນາ ເພື່ອຫຼົບຫຼີກຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນໆ;
9. ການແຈ້ງຂໍ້ມູນບໍ່ຖືກຕ້ອງເພື່ອຈຸດປະສົງຢາກໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍຍົກເວັ້ນພາສີ;
10. ການນຳໃຊ້ພາຫະນະ ຫຼື ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ນຳເຂົ້າໃນລະບອບຊົ່ວຄາວ, ຍົກເວັ້ນ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນພາສີ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງເປົ້າໝາຍ ຫຼື ລະເມີດລະບອບການນຳເຂົ້າຊົ່ວຄາວ.

ບຸກຄົນຜູ້ໃດທີ່ໄດ້ກະທຳຜິດສະຖານເປົາລະດັບທີສອງນີ້ ຈະຖືວ່າເປັນຜູ້ຫຼົບຫຼີກເຊື່ອງອຳແນໃສ່ຫຼຸດຜ່ອນ ຫຼື ຫຼີກລ້ຽງການເສຍຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນໆ ແລະ ຈະຕ້ອງເສຍຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນໆ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍໃຫ້ຄົບຖ້ວນ ພ້ອມທັງຈະຖືກປັບໃໝໜຶ່ງເທົ່າຂອງຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນໆ ທີ່ຖືກຫຼີກລ້ຽງເຊື່ອງອຳ.

ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ພ້ອມທັງວັດຖຸສິ່ງຂອງທີ່ນຳໃຊ້ເພື່ອປິດບັງ ແລະ ພາຫະນະທີ່ຮັບໃຊ້ການກະທຳຜິດ ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນປະເພດຈຳກັດທີ່ຖືກຍຶດໄວ້ນັ້ນ ຈະຖືກສົ່ງຄືນໃຫ້ເຈົ້າຂອງພາຍຫຼັງໄດ້ຊຳລະຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນໆ ແລະ ຄ່າປັບໃໝຢ່າງຄົບຖ້ວນແລ້ວ.

ມາດຕາ 53. ການກະທຳຜິດສະຖານເປົາລະດັບທີສາມ

ການກະທຳຜິດສະຖານເປົາລະດັບທີສາມ ມີດັ່ງນີ້:

1. ການກະທຳຜິດສະຖານເປົາ ລະດັບສອງຊຶ່ງໄດ້ລະເມີດເປັນຄັ້ງທີສອງ;
2. ການນຳເອົາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ບໍ່ແມ່ນປະເພດຈຳກັດ ອອກ ຫຼື ເຂົ້າ ສ.ປ.ປ.ລາວ ໂດຍມີເຈດຕະນາຫຼົບຫຼີກພາສີ;
3. ການອຳພາງປິດບັງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ໂດຍນຳໃຊ້ພາຫະນະ ຫຼື ວັດຖຸສິ່ງຂອງເພື່ອຫຼົບຫຼີກພາສີ;
4. ການກັກຕຸນ, ເກັບມ້ຽນ ຫຼື ມີໄວ້ໃນຄອບຄອງ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ບໍ່ແມ່ນປະເພດຈຳກັດ ຫຼື ຕ້ອງຫ້າມ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ແລະ ບໍ່ມີເອກະສານ ຍັງຢືນຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ທີ່ມີຈຳນວນເກີນຄວາມຕ້ອງການຊົມ ໃຊ້ຂອງຄອບຄົວຕາມລະບຽບການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້.

ບຸກຄົນໃດໄດ້ກະທຳຜິດສະຖານເປົາ ລະດັບທີສາມນີ້ ຖືວ່າເປັນການຫຼົບຫຼີກພາສີ ແລະ ຕ້ອງເສຍຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນໆຕາມລະບຽບກົດໝາຍໃຫ້ຄົບຖ້ວນ ພ້ອມທັງເສຍຄ່າປັບໃໝສອງເທົ່າຂອງຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນໆທີ່ຖືກຫຼົບຫຼີກ; ຖ້າຫາກວ່າເປັນການກະທຳຜິດລະດັບສາມ ຄັ້ງທີສອງຈະຖືກປັບໃໝສາມເທົ່າ.

ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງພ້ອມທັງວັດຖຸສິ່ງຂອງທີ່ນຳໃຊ້ເພື່ອປິດບັງ ແລະ ພາຫະນະທີ່ຮັບໃຊ້ການກະທຳຜິດ ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນປະເພດຈຳກັດ ຫຼື ຕ້ອງຫ້າມ ທີ່ຖືກຍຶດໄວ້ນັ້ນ ຈະຖືກສົ່ງຄືນແກ່ເຈົ້າຂອງພາຍຫຼັງໄດ້ຊຳລະຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນໆ ພ້ອມທັງຄ່າປັບໃໝຢ່າງຄົບຖ້ວນແລ້ວ.

ມາດຕາ 54. ການກະທຳຜິດສະຖານໜັກລະດັບທີໜຶ່ງ

ການກະທຳຜິດສະຖານໜັກລະດັບທີໜຶ່ງ ແມ່ນການສົ່ງອອກ-ນຳເຂົ້າ, ເຄື່ອນຍ້າຍ ຫຼື ມີໄວ້ໃນການຄອບຄອງ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງປະເພດຈຳກັດ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຢ່າງຖືກຕ້ອງ.

ບຸກຄົນໃດໄດ້ກະທຳຜິດສະຖານໜັກລະດັບທີໜຶ່ງຄັ້ງທີໜຶ່ງ ຈະຖືກປັບໃໝໜຶ່ງເທົ່າຂອງຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນໆ. ສ່ວນສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງທັງໝົດດັ່ງກ່າວ ຈະຕົກເປັນຂອງລັດ.

ມາດຕາ 55. ການກະທຳຜິດສະຖານໜັກລະດັບທີສອງ

ການກະທຳຜິດສະຖານໜັກ ລະດັບທີສອງ ແມ່ນການສົ່ງອອກ-ນຳເຂົ້າ, ເຄື່ອນຍ້າຍ ຫຼື ມີໄວ້ໃນຄອບຄອງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ປະເພດຈຳກັດ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຢ່າງຖືກຕ້ອງ ຊຶ່ງລະເມີດເປັນຄັ້ງທີສອງ.

ບຸກຄົນໃດໄດ້ກະທຳຜິດສະຖານໜັກລະດັບທີສອງນີ້ ລັດຖະການພາສີຈະຮ້ອງຟ້ອງຂຶ້ນສານ ແລະ ຈະຖືກປັບໃໝສອງເທົ່າຂອງຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນໆ. ສ່ວນສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ, ວັດຖຸສິ່ງຂອງ ແລະ ພາຫະນະທີ່ຮັບໃຊ້ການກະທຳຜິດທັງໝົດຈະຕົກເປັນຂອງລັດ.

ມາດຕາ 56. ການກະທຳຜິດສະຖານໜັກລະດັບທີສາມ

ການກະທຳຜິດສະຖານໜັກລະດັບສາມ ແມ່ນການລັກລອບ ແລະ ຫຼົບຫຼີກເຊື່ອງອຳການນຳເຂົ້າ ຫຼື ສົ່ງອອກ, ເຄື່ອນຍ້າຍ ຫຼື ມີໄວ້ຄອບຄອງ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ປະເພດຈຳກັດທີ່ລະເມີດເປັນຄັ້ງທີສາມ.

ບຸກຄົນໃດໄດ້ກະທຳຜິດສະຖານໜັກລະດັບທີສາມນີ້ ລັດຖະການພາສີຈະຮ້ອງຟ້ອງຂຶ້ນສານ ແລະ ຈະຖືກປັບໃໝສາມເທົ່າຂອງຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນໆ. ສ່ວນສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ, ວັດຖຸສິ່ງຂອງ ແລະ ພາຫະນະທີ່ຮັບໃຊ້ໃນການກະທຳຜິດທັງໝົດຈະຕົກເປັນຂອງລັດ.

ມາດຕາ 57 ການກະທຳຜິດສຳລັບສິນຄ້າປະເພດຕ້ອງຫ້າມ

ເມື່ອເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຫາກກວດພົບເຫັນ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງທີ່ຜິດກົດໝາຍ ຊຶ່ງມີລັກສະນະອາຍາທົ່ວໄປເຊັ່ນ: ອາວຸດເສິກ, ຢາຝິ່ນ, ເຮໂລອິນ, ຢາບ້າ ຫຼື ຢາເສບຕິດອື່ນໆ ໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີດຳເນີນການສືບສວນ-ສອບສວນໃນເບື້ອງຕົ້ນ ແລ້ວສົ່ງສຳນວນພ້ອມດ້ວຍຜູ້ຖືກຫາ ແລະ ຂອງກາງໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ຕຳຫຼວດສືບສວນ-ສອບສວນ ແລະ ປະກອບສຳນວນຄະດີສົ່ງໃຫ້ໂອຍະການ ເພື່ອສົ່ງຟ້ອງຂຶ້ນສານ.

ໝວດທີ 2

ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການກະທຳຜິດທາງພາສີ

ມາດຕາ 58. ການຄອບຄອງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະ ພາຫະນະຂົນສົ່ງ

ບຸກຄົນໃດຫາກມີສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ຜິດກົດໝາຍ ຫຼື ມີພາຫະນະຂົນສົ່ງ ຊຶ່ງບັນຈຸສິນ

ຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງດັ່ງກ່າວ ຢູ່ໃນການຄອບຄອງຂອງຕົນ ຈະຖືວ່າເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະ ພາຫະນະເຫຼົ່ານັ້ນ.

ຜູ້ຂັບພາຫະນະຂົນສົ່ງທຸກປະເພດ ຈະມີຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງພາສີ ແລະ ທາງອາຍາ ກໍຕໍ່ເມື່ອການລະເມີດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພາສີນັ້ນ ເກີດຈາກການກະທຳຂອງຜູ້ກ່ຽວເອງ.

ມາດຕາ 59. ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການແຈ້ງພາສີ

ຜູ້ທີ່ໄດ້ສັນຍາກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຕ້ອງປະຕິບັດເນື້ອໃນສັນຍາດັ່ງກ່າວນັ້ນຢ່າງເຂັ້ມງວດ. ຜູ້ແຈ້ງພາສີຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຄວາມຜິດໃນການແຈ້ງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ. ໃນກໍລະນີທີ່ມີການປອມແປງໃບແຈ້ງພາສີ ຫຼື ເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍມີເຈດຕະນາ ຫຼືກລັງງຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນໆຈະຖືກຍຶດສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ເພື່ອດຳເນີນຄະດີຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ຜູ້ບໍລິການແຈ້ງພາສີ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການດຳເນີນທຸລະກິດບໍລິການແຈ້ງພາສີຂອງຕົນ ແລະ ໃນກໍລະນີເກີດມີຄວາມຜິດໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນ ຜູ້ກ່ຽວຕ້ອງຮັບຜິດຊອບທາງແພ່ງ ຫຼື ທາງອາຍາແລ້ວແຕ່ກໍລະນີຂອງການກະທຳຜິດ.

ມາດຕາ 60. ຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງແພ່ງ ແລະ ອາຍາ

ເຈົ້າຂອງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບທາງແພ່ງ ຕາງບຸກຄົນທີ່ປະຕິບັດວຽກງານຕາມຄຳສັ່ງຂອງຕົນ ກ່ຽວກັບການແຈ້ງພາສີ, ການເສຍຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນໆ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ລວມທັງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ຖືກຍຶດ.

ຜູ້ຄຳປະກັນຕ້ອງຮັບຜິດຊອບໃນການເສຍຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນໆ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍຊຶ່ງຕົກຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ທີ່ຕົນໄດ້ຄຳປະກັນໃຫ້ນັ້ນ.

ພວກທີ່ຖືກຕັດສິນລົງໂທດ ໃນຖານຮ່ວມມືກະທຳຜິດທາງພາສີຕ້ອງຮັບຜິດຊອບທາງອາຍາ ຕາມກໍລະນີເບົາ ຫຼື ໜັກ ແລະຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຮ່ວມກັນ ກ່ຽວກັບການເສຍຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນໆ, ຄ່າປັບໃໝ ແລະການຮັບສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ພາກທີ X

ການດຳເນີນຄະດີທາງພາສີ

ໝວດທີ 1

ການດຳເນີນການສືບສວນ-ສອບສວນ

ມາດຕາ 61. ການສືບສວນ-ສອບສວນ

ເມື່ອພົບເຫັນການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍພາສີ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີມີສິດຍຶດ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະພາຫະນະທີ່ຮັບໃຊ້ການກະທຳຜິດ ພ້ອມທັງເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອສືບສວນ-ສອບສວນ ແລະ ເປັນຫຼັກຖານໃນການດຳເນີນຄະດີ.

ໃນກໍລະນີທີ່ພົບເຫັນການກະທຳຜິດເຊິ່ງໜ້າທາງດ້ານພາສີ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ມີສິດຈັບຕົວຜູ້ລະເມີດ ພ້ອມດ້ວຍສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະພາຫະນະທີ່ຮັບໃຊ້ການກະທຳຜິດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການດຳເນີນຄະດີອາຍາ.

ໃນກໍລະນີທີ່ພົບເຫັນການກະທຳຜິດເຊິ່ງໜ້າທາງດ້ານພາສີ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ຫຼືຜູ້ອື່ນ ກໍມີສິດຈັບຕົວຜູ້ຖືກຫາ ພ້ອມດ້ວຍສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລ້ວສົ່ງໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີໃນທັນໃດ ເພື່ອແກ້ໄຂຄະດີຖ້າຫາກແມ່ນການກະທຳຜິດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 55 ແລະ 56 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ພາຍຫຼັງສືບສວນ-ສອບສວນ ແລະເຮັດຈົດໝາຍບັນທຶກແລ້ວ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຈະສົ່ງຜູ້ຖືກຫາ ພ້ອມດ້ວຍຂອງກາງ ແລະສຳນວນຄະດີໃຫ້ໄອຍະການ ເພື່ອພິຈາລະນາສົ່ງ ຟ້ອງຂຶ້ນສານ.

ສຳລັບການກະທຳຜິດສະຖານໜັກ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 57 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີຕ້ອງມອບຜູ້ຖືກຫາ ພ້ອມດ້ວຍຂອງກາງໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ຕຳຫຼວດ ເພື່ອດຳເນີນຄະດີຕໍ່ໄປ.

ມາດຕາ 62. ການໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື

ໃນເວລາປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຖ້າມີການຮ້ອງຂໍ ພະນັກງານ, ທະຫານ, ຕຳຫຼວດ ແລະ ປະຊາຊົນ ມີພັນທະໃຫ້ການຮ່ວມມື, ຊ່ວຍເຫຼືອແກ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ເປັນຕົ້ນແມ່ນໃນການຕິດຕາມ ແລະ ການຍຶດສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງທີ່ລະເມີດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພາສີ.

ມາດຕາ 63. ການເຮັດຈົດໝາຍບັນທຶກ

ການເຮັດຈົດໝາຍບັນທຶກ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 61 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຕ້ອງດຳເນີນໃນທັນໃດ ໂດຍເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີຢ່າງໜ້ອຍສອງຄົນຂຶ້ນໄປ.

ຈົດໝາຍບັນທຶກຕ້ອງເຮັດຂຶ້ນຊ້ອນຊ້ອນໜ້າຜູ້ຖືກຫາ ແລະມອບໃຫ້ຜູ້ຖືກຫາອ່ານ, ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ຖືກຫາບໍ່ສາມາດອ່ານໄດ້ ແມ່ນມອບໃຫ້ບຸກຄົນທີ່ສາມາດອ່ານໃຫ້ຟັງ ແລ້ວຜູ້ຖືກຫາຕ້ອງລົງລາຍເຊັນ ແລະແປະໂປ້ມືໃສ່ຈົດໝາຍບັນທຶກນັ້ນ ພ້ອມກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ. ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ຖືກຫາບໍ່ຍອມເຊັນ ຫຼືແປະໂປ້ມືໃສ່ຈົດໝາຍບັນທຶກ ກໍໃຫ້ໝາຍເຫດໄວ້. ຈົດໝາຍບັນທຶກເຮັດເປັນສາມສະບັບ ໜຶ່ງສະບັບເກັບໄວ້ສຳນວນຄະດີ, ໜຶ່ງສະບັບມອບໃຫ້ຜູ້ຖືກຫາ ແລະອີກໜຶ່ງສະບັບເກັບໄວ້ສຳເນົາ.

ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ພົບເຫັນຜູ້ຖືກຫານັ້ນ, ພາຍຫຼັງເຮັດຈົດໝາຍບັນທຶກແລ້ວ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຕ້ອງຕິດປະກາດໄວ້ຢູ່ຕໍ່ໜ້າຫ້ອງການພາສີ, ປ້ອມພາສີ ຫຼື ຕາມສະຖານທີ່ສາທາລະນະ ພາຍໃນຊາວສີ່ຊົ່ວໂມງເປັນຢ່າງຊ້າ ເພື່ອແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງມາຕິດຕາມເອົາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຂອງຕົນນັ້ນ ຄົນພາຍໃນຊາວເອັດວັນ ນັບແຕ່ວັນຕິດປະກາດນັ້ນເປັນຕົ້ນໄປ. ຖ້າກາຍກຳນົດນີ້ແລ້ວສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງດັ່ງກ່າວ ຈະຖືວ່າເຈົ້າຂອງສະລະສິດ ແລະ ຈະຕົກເປັນຂອງລັດ.

ຈົດໝາຍບັນທຶກການກະທຳຜິດທາງພາສີ ຈະມີຄຸນຄ່າໃຊ້ໄດ້ຈົນກວ່າຈະມີຫຼັກຖານຢັ້ງຢືນວ່າບໍ່ຖືກຕ້ອງ, ສານຈະພິຈາລະນາວ່າຈົດໝາຍບັນທຶກໃດໜຶ່ງເປັນໂມຄະໄດ້ ກໍຕໍ່ເມື່ອການເຮັດຈົດໝາຍບັນທຶກນັ້ນ ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 64. ການເກັບຮັກສາຂອງກາງ

ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະ ພາຫະນະຂົນສົ່ງທີ່ຖືກຍຶດເປັນຂອງກາງນັ້ນ ໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ເປັນຜູ້ປົກປັກຮັກສາໄວ້. ຫ້າມນຳເອົາຂອງກາງໄປໃຊ້, ເຮັດໃຫ້ເປ່ເພ, ຕົກເຮັຍເສຍຫາຍ, ສັບປຸງນ ຫຼື ຍ້ກຍອກເອົາ, ຜູ້ລະເມີດຈະຖືກຮັບຜິດຊອບຕາມກົດໝາຍ.

ສຳລັບສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງທີ່ເສຍຄຸນນະພາບໄວ ຫຼື ບໍ່ເໝາະສົມໃນການຮັກສາໄວ້ ເຈົ້າໜ້າ ທີ່ພາສີຈະນຳອອກປະມູນຂາຍ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 41 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້. ເງິນ ທີ່ຂາຍໄດ້ນັ້ນ ໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີຮັກສາໄວ້ຈົນກວ່າການດຳເນີນຄະດີຈະສິ້ນສຸດລົງ.

ຖ້າສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງນັ້ນ ຫາກບໍ່ແມ່ນປະເພດຈຳກັດ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຈະອະນຸຍາດໃຫ້ ເຈົ້າຂອງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະ ພາຫະນະຂົນສົ່ງທີ່ຍຶດນັ້ນ ນຳໄປຮັກສາໄວ້ຊ່ວຍຄາວ ເພື່ອລໍຖ້າ ການແກ້ໄຂຄະດີກໍໄດ້ ແຕ່ຕ້ອງມີການຄຳປະກັນຕາມລະບຽບການ.

ໃນກໍລະນີທີ່ແມ່ນສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງຕ້ອງຫ້າມ ລັດຖະການພາສີຕ້ອງມອບຂອງກາງ ໃຫ້ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຕຳຫຼວດ ເພື່ອດຳເນີນຄະດີຕໍ່ໄປ.

**ໝວດທີ 2
ການສົມຍອມຄະດີ**

ມາດຕາ 65. ການສົມຍອມ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ມີສິດແກ້ໄຂຄະດີທາງພາສີ ຕາມການສົມຍອມຂອງຜູ້ກະທຳຜິດ ແລະ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ກະທຳຜິດ ຫາກສົມຍອມຊຳລະຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນໆ ພ້ອມທັງຄ່າປັບ ໃໝ ຕາມຈົດໝາຍບັນທຶກການກະທຳຜິດ ແລ້ວເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຕ້ອງເຮັດບົດບັນທຶກການສົມຍອມ ຄະດີ ຊຶ່ງຕ້ອງບົ່ງຢ່າງລະອຽດຈະແຈ້ງກ່ຽວກັບເນື້ອໃນ ແລະ ເງື່ອນໄຂຂອງການສົມຍອມຜູ້ກະທຳຜິດ.

ຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນໆ ພ້ອມຄ່າປັບໃໝຕ້ອງຊຳລະໃນທັນໃດ; ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ສາມາດ ຊຳລະໃນທັນໃດໄດ້ນັ້ນ ໃຫ້ຊຳລະຢ່າງຊ້າບໍ່ເກີນສິບຫ້າວັນ ນັບແຕ່ວັນເຮັດຈົດໝາຍບັນທຶກການ ສົມຍອມເປັນຕົ້ນໄປ. ພາຍຫຼັງການຊຳລະແລ້ວ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ບໍ່ແມ່ນປະເພດຈຳກັດ ພ້ອມ ດ້ວຍພາຫະນະຂົນສົ່ງ ແລະ ສິ່ງຂອງວັດຖຸທີ່ຮັບໃຊ້ການກະທຳຜິດ ຈະຖືກສົ່ງຄືນແກ່ເຈົ້າຂອງ ຍົກ ເວັ້ນກໍລະນີທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 54, 55, 56 ແລະ 57 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 66. ການສະເໜີຕໍ່ລັດຖະການພາສີ

ເຈົ້າຂອງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ບໍ່ເຫັນດີນຳຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນໆ ພ້ອມທັງຄ່າປັບ ໃໝທີ່ໄດ້ຊຳລະໄປແລ້ວນັ້ນ ມີສິດສະເໜີຕໍ່ລັດຖະການພາສີ ພາຍໃນກຳນົດສາມເດືອນ ນັບແຕ່ ວັນທີ່ໄດ້ຍຶດສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະ ວັນຈົດເນື້ອໃນຂອງຄະດີເຂົ້າປຶ້ມບັນທຶກ ຫຼື ວັນທີ່ໄດ້ຊຳລະ ຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນໆ ເປັນຕົ້ນໄປ ເພື່ອຂໍເບິ່ງເອກະສານ ຫຼື ໃຫ້ລັດຖະການພາສີພິຈາລະ ນາຄືນຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 3
ການຮ້ອງຟ້ອງ

ມາດຕາ 67 ສິດໃນການຮ້ອງຟ້ອງ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ມີສິດຮ້ອງຟ້ອງຜູ້ລະເມີດຕໍ່ສານ ໃນກໍລະນີດັ່ງນີ້ :

1. ບໍ່ເສຍຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນໆ ພ້ອມດ້ວຍຄ່າປັບໃໝ;
2. ບໍ່ປະຕິບັດຕາມຈົດໝາຍບັນທຶກການສົມຍອມ;
3. ບໍ່ໃຫ້ການຮ່ວມມື, ໝົ່ນປະໝາດ, ນາບຊູ່, ຂັດຂວາງ ແລະ ທຳຮ້າຍຮ່າງກາຍເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ;
4. ບໍ່ປະຕິບັດຕາມສັນຍາ ຫຼື ຂໍ້ຕົກລົງການຄ້ຳປະກັນ;
5. ບໍ່ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພາສີ;
6. ມີການກະທຳຜິດທາງອາຍາອື່ນໆ.

ມາດຕາ 68. ການຍື່ນຄຳຮ້ອງຟ້ອງ

ໃນການຮ້ອງຟ້ອງ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີຕ້ອງປະກອບສຳນວນຄະດີຍື່ນຕໍ່ໄອຍະການ ຫຼື ສານ. ສຳນວນຄະດີຕ້ອງປະກອບດ້ວຍ: ຄຳຮ້ອງ, ບົດບັນທຶກສືບສວນ-ສອບສວນ ແລະ ເອກະສານອື່ນໆ ທີ່ຈຳເປັນ. ເມື່ອໃນຂອງຄຳຮ້ອງຕ້ອງບອກການກະທຳຜິດຂອງຜູ້ລະເມີດ ໂດຍສັງເຂບ, ຂໍ້ກ່າວຫາ, ມາດຕາກົດໝາຍທີ່ຖືກລະເມີດ ແລະ ຈຸດປະສົງຂອງການຮ້ອງຟ້ອງ.

ໃນການຮ້ອງຟ້ອງ ຫຼື ການດຳເນີນຄະດີທາງພາສີຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການດຳເນີນຄະດີທາງອາຍາ ຫຼື ທາງແພງ.

ມາດຕາ 69. ການຖອນຄຳຮ້ອງຟ້ອງ

ໃນກໍລະນີທີ່ມີການສົມຍອມຄະດີຂອງຜູ້ລະເມີດ ລັດຖະການພາສີມີສິດຂໍຖອນຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ກ່ອນຄຳຕັດສິນໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດຂອງສານ.

ພາກທີ XI
ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານພາສີ.

ໝວດທີ 1
ການຈັດຕັ້ງພາສີ

ມາດຕາ 70. ທີ່ຕັ້ງ ແລະ ພາລະບົດບາດ

ລັດຖະການພາສີ ເປັນການຈັດຕັ້ງໜຶ່ງທີ່ຂຶ້ນກັບ ກະຊວງການເງິນ, ມີພາລະບົດບາດ ໃນການຄຸ້ມຄອງ, ກວດກາວຽກງານພາສີໃນທົ່ວປະເທດ ເພື່ອຈັດເກັບພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນໆເຂົ້າງົບປະມານແຫ່ງລັດຢ່າງລວມສູນເປັນເອກະພາບ ຕາມຂະແໜງການວິຊາສະເພາະສາຍຕັ້ງ.

ມາດຕາ 71. ໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງ

ໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງຂອງລັດຖະການພາສີ ມີດັ່ງນີ້ :

- ກົມພາສີ;
- ຫ້ອງການພາສີປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນ ແລະ ເຂດພິເສດ;
- ດ່ານພາສີຊາຍແດນ;
- ໜ່ວຍພາສີເຄື່ອນທີ່;
- ບ້ອມພາສີ.

ມາດຕາ 72. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງລັດຖະການພາສີ

ລັດຖະການພາສີແຕ່ລະຂັ້ນມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້ :

1. ກົມພາສີ :

- ເປັນເສນາທິການໃຫ້ກະຊວງການເງິນ ໃນການຄົ້ນຄວ້ານະໂຍບາຍກ່ຽວກັບ ພາສີ ເພື່ອນຳສະເໜີໃຫ້ລັດຖະບານ ພິຈາລະນາ;

- ຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ, ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ກົດໝາຍ, ມະຕິຄຳສັ່ງ ແລະນະໂຍບາຍ ຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບວຽກງານພາສີ ເພື່ອຍົກສູງຄວາມຮັບຮູ້, ຄວາມຕື່ນເຕັ້ນໃນການປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍ ເຮັດໃຫ້ທຸກຄົນ, ທຸກການຈັດຕັ້ງ ຢູ່ໃນສັງຄົມ ເປັນຕົ້ນ ຜູ້ສົ່ງອອກ-ນຳເຂົ້າ ເຂົ້າໃຈທາດແທ້ອັນດີງາມ ແລະຜົນປະໂຫຍດລວມ, ຈາກນັ້ນ ຈຶ່ງໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືຢ່າງ ດັ່ງໜ້າໃຫ້ແກ່ວຽກງານພາສີ;

- ຊີ້ນຳ ນຳພາ, ຕິດຕາມ, ກວດກາກວດການ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ, ລະບຽບກົດໝາຍພາສີ ແລະລະບຽບການຄຸ້ມຄອງການສົ່ງອອກ-ນຳເຂົ້າ, ການເຄື່ອນຍ້າຍ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ສະກັດກັ້ນການລັກລອບຫຼືບູກຄຸມພາສີ ແລະສິນຄ້າຕ້ອງຫ້າມ;

- ຄຸ້ມຄອງ, ກວດກາວຽກງານວິຊາສະເພາະ ແລະ ພະນັກງານພາສີ;

- ຄົ້ນຄວ້າ, ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີຂອງຜູ້ສົ່ງອອກ-ນຳເຂົ້າ;

- ດຳເນີນ ແລະແກ້ໄຂຄະດີທາງພາສີ;

- ເກັບກຳ ແລະສະໜອງຂໍ້ມູນສະຖິຕິການສົ່ງອອກ-ນຳເຂົ້າ, ສະຫຼຸບ ແລະລາຍງານ ກ່ຽວກັບວຽກງານພາສີໃຫ້ກະຊວງການເງິນ;

- ສະເໜີແຜນການ ບຳລຸງ, ກໍ່ສ້າງ, ຈັດວາງ, ແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ, ສັບຊ້ອນໝູນວຽນ, ປະຕິບັດນະໂຍບາຍເລື່ອນຊັ້ນ, ເລື່ອນຂັ້ນ, ປົດຕຳແໜ່ງພະນັກງານ ພາຍໃນກົມ, ຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າພະແນກຂອງກົມ; ຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າ ຫ້ອງການພາສີປະຈຳແຂວງ; ຫົວໜ້າດ່ານພາສີສາກົນ, ບິນພື້ນຖານປະສານສົມທົບກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

- ພົວພັນ ແລະຮ່ວມມືກັບຂະແໜງການຂັ້ນສູນກາງ ແລະອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ;

- ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບສາກົນ ຕາມການມອບໝາຍ;

- ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

2. ຫ້ອງການພາສີປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນ ແລະ ເຂດພິເສດ :

ຫ້ອງການພາສີປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນ ແລະເຂດພິເສດ ແມ່ນຕັ້ງຂຶ້ນສະເພາະແຕ່ ບ່ອນທີ່ມີດ່ານພາສີຊາຍແດນເທົ່ານັ້ນ. ສຳລັບບ່ອນທີ່ບໍ່ມີດ່ານພາສີຊາຍແດນ ຈະໂຮມ ເຂົ້າເປັນຫ້ອງການພາສີດຽວ ຊຶ່ງກະຊວງການເງິນຈະເປັນຜູ້ກຳນົດລະອຽດ.

- ເປັນເສນາທິການໃຫ້ກົມພາສີ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດ, ນະໂຍບາຍ ແລະກົນໄກຄຸ້ມຄອງວຽກງານພາສີຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ພາສີ ແລະກົດໝາຍອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງເຂັ້ມງວດ;

- ຊື້ນຳ, ຄຸ້ມຄອງ, ສ້າງແຜນການ, ຄິດໄລ່, ຈັດເກັບພາສີ ແລະພັນທະອື່ນໆ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ຄົບຖ້ວນ, ທັນຕາມກຳນົດເວລາ;

- ຄົ້ນຄວ້າ, ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີຂອງຜູ້ສົ່ງອອກ-ນຳເຂົ້າ;

- ດຳເນີນ ແລະແກ້ໄຂຄະດີທາງພາສີ;

- ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງລັດຖະການພາສີ ທີ່ຂຶ້ນກັບ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;

- ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ນະໂຍບາຍ, ລະບຽບກົດໝາຍ ທີ່ກ່ຽວພັນກັບວຽກງານພາສີ;

- ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໜ້າທີ່ວຽກ ງານຂອງຕົນ;

- ສະເໜີ ແຜນການບຳລຸງ, ກໍ່ສ້າງ, ຈັດວາງ, ແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ, ສັບຊ້ອນໝູນວຽນ, ປະຕິບັດນະໂຍບາຍເລື່ອນຊັ້ນ, ເລື່ອນຂັ້ນ, ປົດຕຳແໜ່ງພະນັກງານ ພາຍໃຕ້ຄວາມ ຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ, ຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າໜ່ວຍງານຂອງ ຫ້ອງການພາສີ, ຮອງຫົວ ໜ້າດ່ານພາສີສາກົນ, ຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າດ່ານພາສີທ້ອງຖິ່ນ, ບົນພື້ນຖານປະສານ ສົມທົບກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

- ຕິດຕາມ, ກວດກາ, ປະເມີນຜົນ ແລະລາຍງານ ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນ ຫຼື ຫົວໜ້າເຂດພິເສດ, ກະຊວງການເງິນ ແລະພະແນກການເງິນຂັ້ນແຂວງ ກ່ຽວກັບການຈັດ ຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານພາສີໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ;

- ສະຫຼຸບ, ປະເມີນຜົນ ແລະລາຍງານວຽກງານຂອງຕົນ ຕໍ່ການຈັດຕັ້ງຂັ້ນເທິງຂອງຕົນ;

- ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

3. ດ່ານພາສີຊາຍແດນ :

- ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການ, ນະໂຍບາຍ, ລະບຽບກົດໝາຍ ໂດຍສະເພາະກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍພາສີ ໃນຂອບເຂດດ່ານພາສີຂອງຕົນ;

- ຈັດເກັບພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນໆ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ຄົບຖ້ວນ ແລະທັນຕາມກຳນົດ ເວລາ;

- ບໍລິການ, ອຳນວຍຄວາມສະດວກແກ່ການສົ່ງອອກ-ນຳເຂົ້າສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງຢ່າງ ວ່ອງໄວ, ໂປ່ງໃສ ແລະຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;

- ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຜ່ານດ່ານ;

- ສະກັດກັ້ນທຸກການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບພາສີ ພາຍໃນຂອບເຂດດ່ານ ແລະດຳເນີນຄະດີຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ;
- ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນຂອບເຂດດ່ານ ແລະອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຄວາມເປັນເອກະພາບໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່;
- ສະຫຼຸບ, ປະເມີນຜົນ ແລະລາຍງານວຽກງານຂອງຕົນ ຕໍ່ການຈັດຕັ້ງຂັ້ນເທິງຂອງຕົນ;
- ປະຕິບັດວຽກງານອື່ນໆ ຕາມການມອບໝາຍຂອງລັດຖະການພາສີ.

4. ໜ່ວຍພາສີເຄື່ອນທີ່

- ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບພາສີ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
- ກວດກາລາດຕະເວນຢ່າງປົກກະຕິ ເພື່ອສະກັດກັ້ນ ແລະປາບປາມການລັກລອບສິນຄ້າໜີພາສີ ແລະການຄ້າຂາຍເຖື່ອນ ໃນວົງລັດສະໝີການເຄື່ອນໄຫວຂອງຕົນ;
- ຍຶດສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະ ພາຫະນະທີ່ຮັບໃຊ້ໃນການກະທຳຜິດ ເພື່ອເປັນຫຼັກຖານໃນການສືບສວນ-ສອບສວນ ແລະ ຂະຫຍາຍຜົນໃນການດຳເນີນຄະດີ ແລະ ລາຍງານໃຫ້ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
- ຊອກຮູ້ ແລະເກັບກຳຂໍ້ມູນແຫຼ່ງຂ່າວກ່ຽວກັບການລັກລອບ ແລະ ການຄ້າຂາຍເຖື່ອນ;
- ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນ;
- ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

5. ປ້ອມພາສີ

- ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບພາສີ ແລະກົດໝາຍອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
- ຕິດຕາມ ແລະ ສ້າງພື້ນຖານໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະແຫຼ່ງຂ່າວ ກ່ຽວກັບການລັກລອບ, ຫຼືບຫຼີກພາສີ ແລະ ການຄ້າຂາຍເຖື່ອນ;
- ກວດກາລາດຕະເວນ ໃນວົງລັດສະໝີການເຄື່ອນໄຫວຂອງຕົນ;
- ຍຶດສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະ ພາຫະນະທີ່ຮັບໃຊ້ໃນການກະທຳຜິດ ເພື່ອເປັນຫຼັກຖານໃນການສືບສວນ-ສອບສວນ ແລະ ລາຍງານໃຫ້ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
- ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນ;
- ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 73. ໂຄງປະກອບບຸກຄະລາກອນ

ໂຄງປະກອບບຸກຄະລາກອນຂອງລັດຖະການພາສີ ມີດັ່ງນີ້ :

- ຫົວໜ້າກົມ, ຮອງຫົວໜ້າກົມ, ຫົວໜ້າພະແນກ, ຮອງຫົວໜ້າພະແນກຂອງກົມ; ຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າໜ່ວຍງານຂອງພະແນກ;

- ຫົວໜ້າທ້ອງຖານ, ຮອງຫົວໜ້າທ້ອງຖານພາສີປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນ ແລະ ເຂດພິເສດ; ຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າໜ່ວຍງານຂອງທ້ອງຖານ;
- ຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າດ່ານພາສີຊາຍແດນ;
- ຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າໜ່ວຍພາສີເຄື່ອນທີ່;
- ຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າປ້ອມພາສີ;
- ພະນັກງານວິຊາການ ແລະ ພະນັກງານຊ່ວຍວຽກ.

ສຳລັບການແຕ່ງຕັ້ງ ຫຼື ປົດຕຳແໜ່ງບຸກຄະລາກອນແຕ່ລະຂັ້ນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ລະບຽບການຕ່າງໆ ທີ່ລັດຖະບານກຳນົດ.

ມາດຕາ 74. ມາດຖານຂອງພະນັກງານພາສີ

ພະນັກງານພາສີຕ້ອງມີປະຫວັດຈະແຈ້ງ, ມີຄວາມຈິງຮັກພັກດີ, ເປັນເອກະພາບກັບແນວທາງນະໂຍບາຍ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍຂອງລັດ, ມີຄຸນສົມບັດດີ, ມີຄວາມສັດຊື່ບໍລິສຸດ, ມີແບບແຜນດຳລົງຊີວິດທີ່ປອດໃສ, ບໍ່ເຄີຍຍ້າຍອກ, ສີ່ໂກງ, ຫລັກໂລບ, ມີສະຕິຕໍ່ການຈັດຕັ້ງ, ລະບຽບວິໄນ, ມີຄວາມສາມັກຄີ, ມີຄວາມຍຸຕິທຳ, ເປັນຄົນດຸໝັ່ນ, ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບສູງຕໍ່ໜ້າທີ່ວຽກງານ, ມັກຄີຄວາມຮ່ຳຮຽນ, ມີສຸຂະພາບແຂງແຮງດີ, ມີຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດທາງດ້ານວິຊາສະເພາະພາສີ, ລະບຽບກົດໝາຍອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນລະດັບອັນແນ່ນອນ.

ມາດຕາ 75. ການຮັກສາຄວາມລັບທາງລັດຖະການ

ພະນັກງານພາສີ ທີ່ປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຫຼື ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ປະຕິບັດໜ້າທີ່ໃດໜຶ່ງ ຕ້ອງຮັກສາຄວາມລັບທາງລັດຖະການ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ໝວດທີ 2

ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ

ມາດຕາ 76. ສິດຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ມີສິດດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ :

1. ກວດຄົ້ນຕົວບຸກຄົນ, ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ, ຍານພາຫະນະ, ບັດປະຈຳຕົວ ຫຼື ໜັງສືຜ່ານແດນຂອງບຸກຄົນ ບໍ່ວ່າໃນເວລາກາງເວັນ ຫຼື ກາງຄືນໃນກໍລະນີທີ່ ສົງໃສມີການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບພາສີ;
2. ສົ່ງໃຫ້ຜູ້ຂັບຂີ່ຍານພາຫະນະຍຸດ ເພື່ອທຳການກວດຄົ້ນໃນກໍລະນີທີ່ມີການສົງໃສມີການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບພາສີ;

3. ນຳໃຊ້ວິທີການອັນເໝາະສົມ ແລະ ເຄື່ອງມືອັນຈຳເປັນທີ່ທາງລັດຖະການໄດ້ປະກອບໃຫ້ ເພື່ອບັງຄັບໃຫ້ຍານພາຫະນະຂົນສົ່ງນັ້ນຢຸດ ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ຂັບຂີ່ຫາກບໍ່ປະຕິບັດຕາມຄຳສັ່ງ;
4. ເຂົ້າສະຖານທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ ສາງ ເພື່ອກວດກາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ພ້ອມດ້ວຍເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ຽວກັບການສົ່ງອອກ-ນຳເຂົ້າ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບໝາຍກວດຄົ້ນຈາກໄອຍະການປະຊາຊົນ;
5. ຕິດຕາມ ແລະ ກຳກັບການຄຸ້ມຄອງຖ່າຍສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ;
6. ກວດກາໄປສະນີພັນທີ່ລົງໃສ່ໂດຍຊ້ອງໜ້າພະນັກງານໄປສະນີ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສ.ປ.ປ.ລາວ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດຂອງສິນທິສັນຍາສະຫະພັນໄປສະນີສາກົນ;
7. ກວດຄົ້ນເຄຫະສະຖານ ເພື່ອຊອກຫາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງໜີພາສີ ໃນກໍລະນີທີ່ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງນັ້ນ ຫາກຖືກໄລ່ຕິດຕາມຢ່າງບໍ່ຂາດໄລຍະ;
8. ຖື ແລະ ນຳໃຊ້ອາວຸດ, ອຸປະກອນ ແລະ ພາຫະນະຕ່າງໆ ຕາມລະບຽບການສະ ເພາະ;
9. ຮ້ອງຂໍການຊ່ວຍເຫຼືອໃນກໍລະນີທີ່ຈຳເປັນ ຈາກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ອົງການປົກຄອງ, ກຳລັງປະກອບອາວຸດ ແລະ ປະຊາຊົນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໜ້າທີ່ຂອງຕົນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
10. ກວດກາ, ຍຶດສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ເຫັນວ່າມີການລະເມີດຊັບສິນທາງປັນຍາ ແລະ ສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການຫ້າມຊື້-ຂາຍພືດພັນ ແລະ ສັດປ່າ ໃກ້ສູນພັນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍ;
11. ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນ;
12. ປະຕິບັດສິດອື່ນໆ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 77 . ໜ້າທີ່ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ມີໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້ :

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍພາສີ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
2. ຈັດຕັ້ງເກັບຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນໆ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ຄົບຖ້ວນ ທັນຕາມກຳນົດເວລາ;
3. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່, ໃຫ້ຄຳແນະນຳແກ່ສັງຄົມ ໂດຍສະເພາະຜູ້ສົ່ງອອກ-ນຳເຂົ້າ ເພື່ອຍົກສູງຄວາມຮັບຮູ້, ຄວາມຕື່ນຕົວ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມ, ຊ່ວຍເຫຼືອ ໃນການປະຕິບັດເສຍພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນໆ;
4. ກຳນົດມາດຕະການເພື່ອສະກັດກັ້ນ ແລະ ປາບປາມບັນດາການເຄື່ອນໄຫວ ກ່ຽວກັບການລັກລອບຫຼົບຫຼີກພາສີ ດ້ວຍຮູບການຕ່າງໆ;
5. ປົກປັກຮັກສາຄວາມລັບຂອງລັດ ແລະ ຄວາມລັບຂອງລັດຖະການ;
6. ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ.

ມາດຕາ 78. ການເຄື່ອນໄຫວໃນວົງລັດສະໝີ

ວົງລັດສະໝີພາສີ ແມ່ນເຂດຄວບຄຸມກວດກາຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ທາງໜ້າດິນ ຈາກ ຊາຍແດນເລິກເຂົ້າໄປໃນອານາເຂດພາສີ ເຖິງສາມສິບກິໂລແມັດ. ໃນກໍລະນີທີ່ມີການຕັ້ງຫ້ອງ ການພາສີ ຢູ່ນອກວົງລັດສະໝີພາສີ ການເຄື່ອນໄຫວແມ່ນກຳນົດເອົາສິບກິໂລແມັດ ອ້ອມຮອບ ຫ້ອງການພາສີ.

ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການສະກັດກັ້ນ ແລະປາບປາມການລັກລອບ, ການ ຄ້າຂາຍເຖື່ອນ ແລະການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍພາສີນັ້ນ ກະຊວງການເງິນມີສິດ ອອກລະ ບຽບການ ເພື່ອຂະຫຍາຍວົງລັດສະໝີພາສີອອກຕື່ມ ຈາກສາມສິບກິໂລແມັດເປັນຫ້າ ສິບກິໂລ ແມັດ ແລະອ້ອມຮອບຫ້ອງການພາສີຈາກສິບກິໂລແມັດເປັນຊາວກິໂລແມັດ ໃນຈຸດທີ່ຕັ້ງສະເພາະ ແລະໃນກຳນົດເວລາໃດໜຶ່ງ.

ມາດຕາ 79. ການເຄື່ອນໄຫວນອກວົງລັດສະໝີ

ໃນກໍລະນີທີ່ມີການຕິດຕາມຢ່າງເຄັ່ງຮ້ອນ ກ່ຽວກັບການລັກລອບຫຼືບູກຄ້າພາສີ ໂດຍມີຂໍ້ ມູນໜັກແໜ້ນນັ້ນ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີມີສິດປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນ ໃນທົ່ວອານາເຂດພາສີ ຕາມທີ່ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 5 ແລະ 78 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 80. ເຄື່ອງແບບ ແລະກາໝາຍ

ລັດຖະການພາສີມີເຄື່ອງແບບ ແລະກາໝາຍສະເພາະຂອງຕົນ. ໃນເວລາປະຕິບັດໜ້າ ທີ່ ພະນັກງານພາສີ ໂດຍສະເພາະເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຕ້ອງນຸ່ງເຄື່ອງແບບ, ຕິດກາໝາຍສະເພາະ ແລະ ຖືບັດປະຈຳໜ້າທີ່ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບການອະນຸມັດຈາກລັດຖະບານ.

ໃນບາງກໍລະນີທີ່ຈຳເປັນ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຈະປະຕິບັດໜ້າທີ່ນອກເຄື່ອງແບບກໍໄດ້ ແຕ່ ຕ້ອງ ສະເໜີບັດປະຈຳໜ້າທີ່ຕໍ່ຜູ້ຖືກກວດກາ.

ພາກທີ XII

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາວຽກງານພາສີ

ໝວດທີ 1

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານພາສີ

ມາດຕາ 81. ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານພາສີ

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານພາສີປະກອບດ້ວຍ :

- ກະຊວງການເງິນ;
- ພະແນກການເງິນຂັ້ນແຂວງ;
- ຫ້ອງການການເງິນຂັ້ນເມືອງ.

ມາດຕາ 82. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງ ກະຊວງການເງິນ

ກະຊວງການເງິນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານພາສີ ດັ່ງນີ້ :

- ຄົ້ນຄວ້າຍຸດທະສາດ, ແຜນນະໂຍບາຍ, ລະບຽບກົດໝາຍ ແລະແຜນການ ກ່ຽວກັບ ການພັດທະນາວຽກງານພາສີ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບາຍພິຈາລະນາ;
- ອອກລະບຽບການ, ຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ ແລະແຈ້ງການ ກ່ຽວກັບວຽກ ງານພາສີ;
- ຊີ້ນຳ, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ການປະຕິບັດແຜນການເກັບພາສີໃນທົ່ວປະເທດ;
- ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ນະໂຍບາຍ, ລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບພາສີ ແລະກົດໝາຍ ອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
- ປະສານສົມທົບກັບບັນດາຂະແໜງການຂັ້ນສູນກາງ ແລະທ້ອງຖິ່ນ, ຊີ້ນຳ, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ຊຸກຍູ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍພາສີ;
- ສະຫຼຸບ ແລະລາຍງານໃຫ້ລັດຖະບານ ແລະ ສະພາແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບວຽກງານພາສີ;
- ຍ້ອງຍໍຜູ້ທີ່ມີຜົນງານ ແລະ ປະຕິບັດວິໄນ ຕໍ່ຜູ້ລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ;
- ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 83. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງ ພະແນກການເງິນຂັ້ນແຂວງ

ພະແນກການເງິນຂັ້ນແຂວງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານພາສີ ດັ່ງນີ້ :

- ຊີ້ນຳ, ແນະນຳທ້ອງຖານ ແລະ ພະນັກງານພາສີປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນ ແລະເຂດ ພິເສດ, ຈັດຕັ້ງຄຸ້ມຄອງເກັບພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນໆ ເຂົ້າງົບປະມານແຫ່ງລັດ ຢ່າງ ເປັນເອກະພາບ ແລະ ຖືກຕ້ອງ, ຄົບຖ້ວນ ທັນກຳນົດເວລາຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
- ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ນະໂຍບາຍ, ລະບຽບກົດໝາຍພາສີ ແລະລະບຽບກົດໝາຍ ອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
- ກວດກາການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງພະນັກງານພາສີ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
- ແນະນຳການປະຕິບັດລະບອບບັນຊີ, ສະຖິຕິ ແລະ ລະບອບລາຍງານລາຍຮັບພາສີ ໃຫ້ຂັ້ນເທິງຢ່າງເປັນປະຈຳ;
- ສະຫຼຸບ, ປະເມີນຜົນ ແລະ ລາຍງານໃຫ້ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ກະຊວງ ການເງິນ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານພາສີຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ;
- ຍ້ອງຍໍຜູ້ທີ່ມີຜົນງານ ແລະ ສະເໜີປະຕິບັດວິໄນ ຕໍ່ຜູ້ລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ;
- ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 84. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງທ້ອງຖານ ການເງິນຂັ້ນເມືອງ

ທ້ອງຖານການເງິນຂັ້ນເມືອງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານພາສີ ດັ່ງນີ້ :

- ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ນະໂຍບາຍ, ລະບຽບກົດໝາຍພາສີ ແລະກົດໝາຍອື່ນໆທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ;

- ຕິດຕາມ, ກວດກາ, ປະເມີນຜົນ ແລະ ລາຍງານອົງການປົກຄອງເມືອງ ຫຼື ເທດສະບານ ແລະ ພະແນກການເງິນຂັ້ນແຂວງ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານພາສີໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ;
- ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 2

ການກວດກາວຽກງານພາສີ

ມາດຕາ 85. ອົງການກວດກາວຽກງານພາສີ

ອົງການກວດກາວຽກງານພາສີປະກອບດ້ວຍ: ອົງການກວດກາພາຍໃນ ແລະ ອົງການກວດກາພາຍນອກ.

1. ອົງການກວດກາພາຍໃນ ມີຄື :

- ກະຊວງການເງິນ, ກົມພາສີ, ກົມກວດກາການເງິນ;
- ພະແນກການເງິນ, ຫ້ອງການພາສີ, ຫ້ອງການກວດກາການເງິນຂັ້ນແຂວງ;
- ຫ້ອງການການເງິນຂັ້ນເມືອງ.

2. ອົງການກວດກາພາຍນອກ ມີຄື :

- ອົງການກວດກາລັດ;
- ອົງການກວດສອບບັນຊີແຫ່ງລັດ.

ນອກຈາກອົງການທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນີ້ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນຂັ້ນຕ່າງໆ, ອົງການແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ, ສີ່ມວນຊົນ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆ ຕ້ອງມີສ່ວນຮ່ວມໃນການກວດກາ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 86. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງອົງການກວດກາພາຍໃນ

ອົງການກວດກາພາຍໃນມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍ, ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງລັດຖະການພາສີແຕ່ລະຂັ້ນ ທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບເປັນຕົ້ນແມ່ນການສ້າງແຜນການ, ການຄິດໄລ່ ແລະ ການຈັດເກັບພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນໆ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ, ຄົບຖ້ວນ ທັນກຳນົດເວລາຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ກຳນົດລະບຽບການລະອຽດ ກ່ຽວກັບສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງອົງການກວດກາພາຍໃນຕໍ່ວຽກງານພາສີ.

ມາດຕາ 87. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງອົງການກວດກາພາຍນອກ

ອົງການກວດກາພາຍນອກມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດພາລະບົດບາດ, ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງລັດຖະການພາສີແຕ່ລະຂັ້ນ ຕາມຂອບເຂດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຕົນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກງານພາສີ ມີປະສິດທິພາບ, ມີຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ຍຸຕິທຳ.

ມາດຕາ 88. ຮູບການກວດກາ

ການກວດກາລັດຖະການພາສີ ປະກອບມີ ສາມ ຮູບການດັ່ງນີ້ :

- ການກວດກາຕາມລະບົບປົກກະຕິ;
- ການກວດກາໂດຍແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ;
- ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ.

ການກວດກາຕາມລະບົບປົກກະຕິ ແມ່ນການກວດກາທີ່ດຳເນີນໄປຕາມແຜນການ ຢ່າງເປັນປະຈຳ ແລະມີກຳນົດ ເວລາອັນແນ່ນອນ.

ການກວດກາໂດຍແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ແມ່ນການກວດກາອອກແຜນການ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ຊຶ່ງຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຊາບລ່ວງໜ້າ.

ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ແມ່ນການກວດກາໂດຍຮີບດ່ວນ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຊາບລ່ວງໜ້າ.

ໃນການດຳເນີນການກວດກາລັດຖະການພາສີ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດກາຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ພາກທີ XIII

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ໝວດທີ 1

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ມາດຕາ 89. ການຍ້ອງຍໍ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ, ພະນັກງານ, ທະຫານ, ຕຳຫຼວດ ແລະ ປະຊາຊົນ ທີ່ໄດ້ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນວຽກງານພາສີດ້ວຍການໃຫ້ຂໍ້ມູນ, ຂ່າວສານ, ການຈັບກຸມ ທາງກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ ກ່ຽວກັບການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍພາສີ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ຫລື ນະໂຍບາຍອື່ນໆ ຊຶ່ງລັດຖະບານເປັນຜູ້ກຳນົດລະອຽດ.

ມາດຕາ 90. ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ເສຍພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນໆ

ຜູ້ສົ່ງອອກ-ນຳເຂົ້າ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ມີຄວາມສັດຊື່ບໍລິສຸດ, ປະຕິບັດຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ຄົບຖ້ວນ, ຫັນກຳນົດເວລາຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍຊົມເຊີຍ ແລະ ຄວາມສະດວກໃນການເຄື່ອນໄຫວກ່ຽວກັບການສົ່ງອອກ-ນຳເຂົ້າ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ.

ໝວດທີ 2
ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 91. ມາດຕະການຕໍ່ພະນັກງານພາສີ

ພະນັກງານພາສີຜູ້ໃດ ຫາກໄດ້ກະທຳຜິດຕໍ່ລະບຽບກົດໝາຍ ແຕ່ບໍ່ສ້າງຜົນເສຍຫາຍ ໃຫ້ແກ່ລາຍຮັບພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນໆ ແມ່ນຈະໄດ້ຖືກສຶກສາອົບຮົມ ແລະ ກ່າວເຕືອນ.

ສຳລັບຜູ້ໃດ ຫາກໄດ້ກະທຳຜິດຕໍ່ລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ສ້າງຜົນເສຍຫາຍບໍ່ຫຼວງຫຼາຍ ຕໍ່ລາຍຮັບພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນໆ ໂດຍເຈດຕະນາ ແມ່ນຈະຖືກປະຕິບັດວິໄນຕາມລະບຽບການ ແລະ ທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ.

ສຳລັບຜູ້ໃດ ທີ່ໄດ້ກະທຳຜິດຕໍ່ລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ສ້າງຜົນເສຍຫາຍຫຼວງຫຼາຍໃຫ້ແກ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດ, ລວມໝູ່ ຫຼື ບຸກຄົນ ເຊັ່ນ: ສວຍໃຊ້ຖານະຕຳແໜ່ງ, ສິດອຳນາດ, ໜ້າທີ່ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ, ໃຊ້ອຳນາດເກີນຂອບເຂດ, ປອມແປງເອກະສານ, ຮັບສິນບົນ ແມ່ນຈະຖືກດຳເນີນຄະດີຕາມກຳລະນິເວົ້າ ຫຼື ໜັກ ຕາມທີ່ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 92. ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ສົ່ງອອກ-ນຳເຂົ້າ

ບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ສົ່ງອອກ-ນຳເຂົ້າໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ສຶກສາອົບຮົມ, ກ່າວເຕືອນ, ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍ ຫຼື ຖືກລົງໂທດທາງອາຍາ ແລ້ວແຕ່ກຳລະນິເວົ້າ ຫຼື ໜັກ.

ມາດຕາ 93. ມາດຕະການອື່ນໆ

ນອກຈາກໂທດຕົ້ນຕໍທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ແຕ່ມາດຕາ 51 ຫາ 57 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລ້ວ ຜູ້ກະທຳຜິດຈະຖືກຮັບສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງອີກໃນກຳລະນິດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ :

1. ສັບປ່ຽນ ຫຼື ພະຍາຍາມສັບປ່ຽນສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ໃນລະບອບງົດເກັບພາສີ;
2. ສັບປ່ຽນ ຫຼື ຖອນສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງອອກໃນເວລາຂົນສົ່ງຜ່ານແດນ;
3. ສັບປ່ຽນ ຫຼື ຖອນສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມຂອງພາສີ.

ຖ້າສານຫາກຕັດສິນລົງໂທດ ໃນຖານລະເມີດລະບອບງົດເກັບພາສີແລ້ວ ຜູ້ກະທຳຜິດຈະບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ນຳເອົາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງເຂົ້າ ຫຼື ອອກຊົ່ວຄາວ, ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ສົ່ງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງຜ່ານແດນ, ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ເອົາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງເຂົ້າໄວ້ໃນສາງເປັນການ ຊົ່ວຄາວ.

ບຸກຄົນໃດຫາກເອົາຊື່ຂອງຕົນໃຫ້ຜູ້ກະທຳຜິດສວຍໃຊ້ ເພື່ອຫຼີກລ້ຽງໂທດທີ່ກ່າວໄວ້ໃນວັກສອງເທິງນີ້ ຈະໄດ້ຮັບໂທດສະຖານດຽວກັນກັບຜູ້ກະທຳຜິດ.

ເມື່ອສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ຄວນຮັບນັ້ນ ຫາກຍຶດບໍ່ໄດ້ ແຕ່ມີຫຼັກຖານຢັ້ງຢືນໜັກແໜ້ນ ລັດຖະການພາສີ ຈະຮ້ອງຂໍໃຫ້ສານຕັດສິນຮັບເປັນເງິນແທນກໍໄດ້.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີການກະທຳຜິດຫຼາຍສະຖານ ຈະແມ່ນສະຖານເປົາ ຫຼື ໜັກ ກໍຕາມ, ການປະຕິບັດໂທດຕ່າງໆຈະເພີ່ມຂຶ້ນຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ແຕ່ລະສະຖານຂອງການກະທຳຜິດຢ່າງເໝາະສົມ ລວມທັງໂຈະການສົ່ງອອກ-ນຳເຂົ້າ ຫຼື ຖອນໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ.

ພາກທີ XIV **ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ**

ມາດຕາ 94. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ມີໜ້າທີ່ອອກດຳລັດ ແລະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 95. ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດພາຍຫຼັງເກົ້າສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນປະທານປະເທດແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດປະກາດໃຊ້ເປັນຕົ້ນໄປ.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ປ່ຽນແທນກົດໝາຍພາສີສະບັບເລກທີ 04/94 ສພຊ, ລົງວັນທີ 18/7/1994. ທຸກຂໍ້ກຳນົດ, ກົດລະບຽບທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ